Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

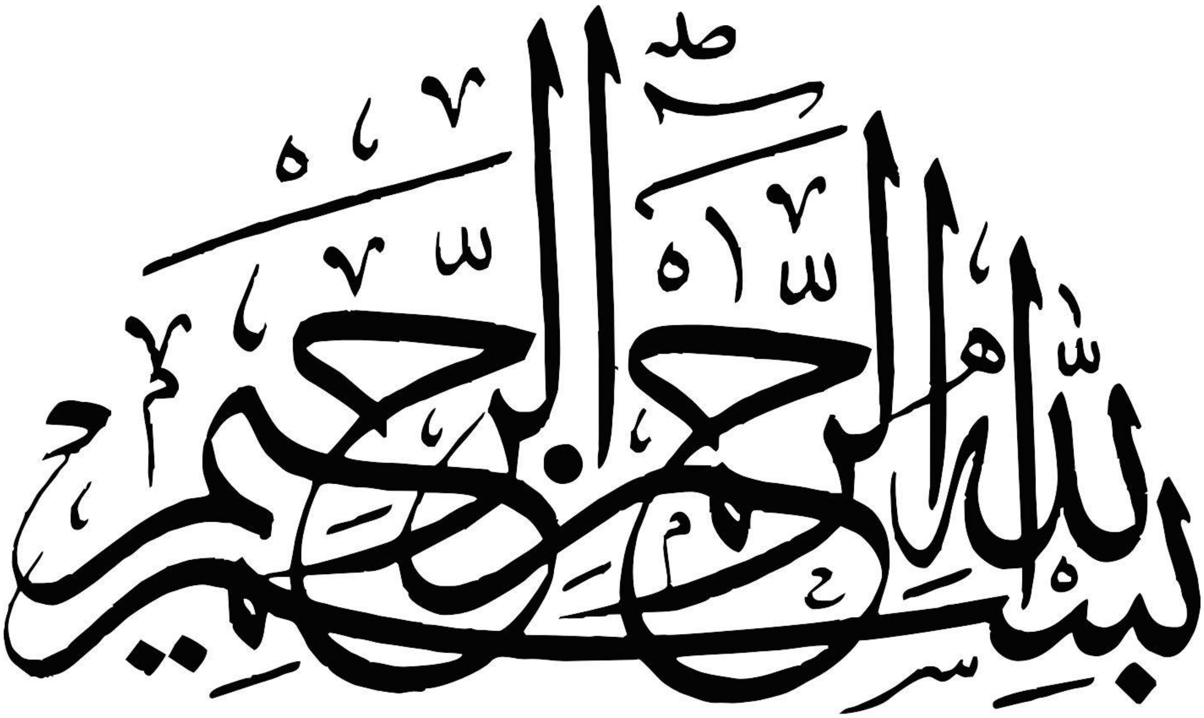

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه:

||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||

کتاب: د خیالونو جزیره

ویناوال: محمدالله کمال

چاپ کال: ۱۳۸۱هجري لمریز ورى- ۲۰۰۲ اپرېل

چاپ ځاى: سهار کمپوزنگ سنټر

کمپوزر: پخپله (م. ک)

چاپ شمېر: زر ټوکه

خپرندوى: سهار خپرندويه اداره - پېښور

د مکرر چاپ حق پخپله له شاعر سره خوندي دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترون:

د لوی خدای ج په نامه او بيا...

نن غرمه زه يوازې پر دسترخوان ناست يم

خو دا نن هم د تېرو ورځو په شان په يوه ښکلي خيال وزنګېدم

د انسان ژوند دی، رښتيا هم د سترګو په رپ کې تېرېږي .

غرمه مهال به يې په زينه کې د لکېې ټکهار جګ شو

پاس به چې راوخوت نو په لوړ آواز به يې په ټولو سلام واچاوه .

بيا به يې د کورنۍ له ټولو غړو سره د روغ رنځور پوښتنه وکړه

ماته به يې د خپلې پخوانۍ لورېنې له مخې وويل: "هغه کتاب متاب دې څنګه شو؟"

زما زړه به د نور کله پرخون ؤ، ځواب به مې ورکړ:"خدای مهربان دی، ډېر زر به چاپ شي".

هغه به د خپل همېشني عادت له مخې پخپله سپينه ږيره لاس لاس راتېر کړ او وبه يې ويل:"بچو رښتيا هم خدای مهربان دی، خدای دې داسې وخت راولي چې ستا د زړه آرمان پوره شي".

هو زما يوه ستره هيله همدا وه چې زما يو وړوکی د شعرونو کتاب چاپ شي .

خو وايي چې تشه لاسه ته مې دښمن يې .

نن بيا په هماغه ځای په کوټه کې ناست يم، خو د خيال له نړۍ نه مې د شرارتي وراره په کړسنده خندا را ووځم .

زه يوازې دې ته انتظار وم، چې د لکېې ټکهار به واورم او بيا به ورته وايم: "پلاره کتاب مې نن چاپ ته ورکړ"!

او ...... او چې کله را په خود شوم، نو هغه د هجرت په ديار د تورو خاورو مېلمه ؤ .

ما زړه مات نه کړ، ځکه چې د پردېسۍ او مهاجرت مرګ شهادت وي .

او....

او په همدې خيال مې زړه را غوټه کړ ومې ويل   "پلاره ستا په نامه"

م. کمال

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاغلي کمال شاعري

زه د یوه واقعیت له مخې، پر ځان د اوسنیو ډېرو ځوانو شاعرانو پور بولم، چې پردې اعتراف وکړم چې ډېره ښه شاعري کوي او په ځانګړې توګه د پښتو غزل په ځنې اوربل کولو کې یې خپل نقش ښه ترسره کړی دی؛ خو که خوابې نه بدېږي پر هغوی د داد ورکولو تر څنګ یوه نیوکه هم لرم او هغه دا چې له یو شمېر دغسې شاعرانو نه ځان ډېر ژر ورک شي، دا د کومې رخې خبره نه ده بلکې غواړم چې دغه ډول ځوانو شاعرانو ته ورپه زړه کړم چې که د خپل فن تر څنګ له لازم انکسار نه هم کار واخلي او مازې پر یوه پچه ورختلو سره کشمیر ونه ګوري دا به یې د فن او شخصیت دواړو په پخلي کې لا پسې اغېزمن جوت شي .

له هغو ځوانانو نه چې په لږ عمر کې یې د شعر د بام د زینې ډېره برخه په چټکتیا سره ووهله، یو هم ځوان محمدالله کمال دی. زه خو چې پخپله تر کومه حده ددې خبرې عیني شاهد یم، د ښاغلي کمال، له شعر او شاعرۍ سره بې کچه مینه، مطالعې او ممارست، د هغه د شعر ماشوم ډېر ژر د ځوانۍ مرحلې ته ورساوه، زه نه غواړم د کمال بې ضرورته ستاینه وکړم او بې وخته یې د غرور په نیلي سپور کړم، خو تر کومه یې چې حق دی باید هغومره داد ضرور ورکړل شي .

د ښاغلي کمال مینه له غزل سره ده او چې رښتیا خبره وي نو غزل خو د ټولو شاعرانو په متفق علیه پرېکړه د شعري انواعو پاچا ګڼل کېږي، په اوسني غزل کې زه په ځانګړې توګه د ځوانو شاعرانو په غزل کې ډېر څه ګورم چې د غزل په ښکلو او رنګینو الفاظو او تعبیراتو کې یو سیاسي، تاریخي او ټولنیز واقعیت په دومره ظرافت سرا روړل شوی وي، چې د سړي زړه غواړي بیا بیا یې ولولي، چې د شعر لویه کامیابي همدغه جذابیت دی او همدا جذابیت شعر تلپاتې کوي، په دې باب د فارسي ادب نومیالی شخصیت ملک الشعرا محمد تقي بهار څومره ښه وایي :

شعر آن باشد که خیزد از دل و جوشد بلب

باز بر دلها نشیند هر کجا گوشی شنفت

راځئ چې خپله پورته ادعا د ښاغلي کمال په شعر کې وګورو :

ذهن کې دې جوړ کړم بېرته رنګ شې د کابل په څېر

زړه ستړی دې کړمه اعتماده ته اوس پرې یې

(غزل)...

دغسې ببلګې د کمال په شعر کې ډېرې دي چې زه یې په همدا یوه بسنه کوم .

چې کله خبره د اسلامي سپېڅلې ګروهې شي، نو هم کمال د تخیل او ښکلا لمن نه خوشې کوي :

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو لښکر د ببر ځڼو به را مات شي

د وطن له دنګو غرونو نه و ښارته

ډول به درز وهي سندرې به را واخلي

ځڼور غازيان به اوړي يکه زار ته

سمه غر به مينه مينه محبت شي

ښايستونه به رانجه پورې کا يار ته

د سندرو به جادو خوره شي ښار کې

مرګ به ځوړند شي د ژوند په لويه لار کې

...)د شهيد آرمان شعر(

د شاعرۍ کمال همدا دی چې موضوع ښه انتخاب شي او بيا په رنګينو، مخيلو او شاعرانه الفاظو کې بيان شي، راځې وګورئ دا غزل :

په شونډو کې موسکۍ نغمه سرای را يادوي

ښايست يې عجيبه دی زړه کې خدای را يادوي

دا تور چاينک له مخې لرې کېږده نن آشنا

د لوړ چينار تر سيورې لاندې چای را يادوی

د شنو سترګو خاوندې ته چې ګورمه شم خوښ

د سرو روسانو تېښته کې "دوای" را يادوي

د کلي د خان زوړ واسکټ مې نه شمه ليدای

د ښکلي کابل سترې نان ګدای را يادوي

يا يې دا غزل؛

لکه بلبل چې په يوه ناره ګلزار ونيسي

داسې د ښکلي يار نغمه د زړګي ښار ونيسي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په راتللو خپه نه یم غرنیه آشنا

خپه په دې یم چې د سمې غله به لار ونیسي

کوډګره حسنه لږ زموږ پر سیمه ګام را واخله

چې پاړوګر د عشق کوځې ښامار ښامار ونیسي

زموږ پر کلي به خوښي دوباره هله راځي

چې د ګودر غاړې منګي کتار کتار ونیسي

نه مو وږمه د بهار حس کړه نه د ښکلي سهار

د محبت ځانګې به څه رنګ د ګل بار ونیسي

که دې کاته د محبت وو ښایسته جانانه

کمال به شعر د چامبېلو درته هار ونیسي

کمال په خپل شعر کې اجتماعي موضوعات په ډېره ښایسته، نقادانه، شاعرانه بڼه را اخیستي دي، د دښمني تر سرلیک لاندې شعر یې وګورئ :

چې سترګې غړوو نو هرې خواته دښمني ده

د لوړو لوړو غرونو مخکې شاته دښمني ده

خو د شاعرۍ لاره ډېره اوږده وي او جهان یې ویړ، همدا لامل دی چې ادبپوهان نن په دې عقیده دي چې شعر د تعریف په لنډه او تنګه څولۍ کې نه ځایېږي، نو پر همدې اساس د هر شاعر په مخکې مزلونه دي او چې د کمال په څېر د عمر له پلوه کمکی هم وي، نو هغه خو به ډېر مزلونه وهي. زه باور لرم چې کمال به د شعر او لیکوالۍ که په همدې مینه یې تعقیب کړي لکه دا اوس، ډېره ښه ګانده ولري. حوصلې یې سترې مه شه .

درنښت

استاد فدا محمد فایض

۱۳۸۱/۰۱/۱۵

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کمال د خیالونو جزیره

ما چې غوښتل د ګران محمدالله کمال د خیالونو پر جزیره څه ولیکم، د هېواد د درانه او پاخه شاعر ډاکټر محمد اکبر اکبر پر (مراندې) مې دده د درانه پلار ښاغلي ننګ یوسفزي صیب سریزه را یاده شوه، په هغې کې ښاغلی ننګ صیب لیکي چې یو وخت به که اکبر کوم شعر ویلی ؤ او چا ته به یې وښود نو ویل به یې چې دا یې پلار(ننګ ورته جوړ کړی دی. خو اوس چې زه کله کوم شعر لیکم نو خلک بیا تبصره کوي چې دا اکبر ورته لیکلی .

ښایي دا به ډېرو لوستونکیو د ښاغلي ننګ یوسفزي لخوا د خپل زوی د هنر او کمال یو ډول ماهرانه ستاینه بللې وي، نه د هغه پر کمال رښتینی اعتراف، خو زه چې اوس د خپل ګران کشر ورور په باب له هماغسې حالت سره مخامخ یم د ښاغلي وکیل صیب ننګ یوسفزي پر رښتینولۍ هم اعتراف کوم او د ګران کمال پر کمال هم چې د خیالونو د جزیرې رازونه را سپړي .

زه د خیالونو د جزیرې پر شعري معیار څه ځکه نه وایم چې ځان په شاعرانو کې نه شمېرم، بل دا چې واقعاً زما د یو وخت د ګوډې ماتې شاعرۍ تر اوج د ګران کمال د شاعرۍ پیل ډېر شاعرانه او ښکلی دی .

ښایي زما پر دې خبره د ډېرو باور رانشي چې کله به کمال ماته خپل کوم نوی شعر وښود، نو د سپېدې ادبي مجله او د شاعرانو ټولګې به مې په ذهن کې را تېرې کړې، چې دا به یې خامخا له کوم ځای څخه را اخیستی وي او لږ لاندې باندې کړی وي، او اوس یې پر ما د شعر په نامه تېروي، کله کله به مې د ادبي غلا په اړه هم تر ژبه لاندې څه تر غوږ ور تېر کړل، خو تندی به یې له غوسې تک تور شو او ټینګار به یې کاوه چې دا مې خپل شعر دی .

رښتیا به یې درته وایم چې ما په خپله ټولنه کې د شاعر او لیکوال بې قدري لیدلې ده، بې وسۍ او بې کسۍ مې یې پر خپل ځان لمس کړې دي، ګران کمال ته مې څو څو ځله په ټینګار ویلي دي چې د شعر او ادب لمن پرېږده، دا له ازغیو ډکه لاره ده چې ژوند به دې وخوري خو سود به پرې ونکړې. خو کمال رښتیا هم د ویلو لپاره څه درلودل او لري یې .

څوک چې په زړه کې څه د ویلو لپاره لري، خامخا به یې وایي، دا به وروسته بیا معلومېږي چې څوک غوږ ورته ږدي او که نه؟

په هر صورت زما خو ډېر وروسته باور راغی چې کمال کومه د خیالونو جزیره موندلې او پکې بوخت دی، دا دی ددغې جزیرې د خیالونو لومړۍ ګېډۍ ستاسو په مخکې ده .

محمدالله کمال زما کشری ورور دی، ښایي دده هره خبره پر ما خوږه ولګي، خو د خیالونو په جزیره کې یې داسې خبرې هم شته چې ښایي په ډېرو خوږې ولګي، زه یې دلته یو دوې لنډې نمونې راوړم:

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه يو داسې انځورګر يم

چې روغ زړونه مې په کار دي

د ښايست انځورګري کړم

څو رنګونه مې په کار دي

خو دا ډېره موده کېږي

چې له مينې تور دي زړونه

نو په داسې حال کې ياره

چېرته نشته دي رنګونه

څمه څمه مخ پر وړاندې

لټومه د ګل ځانګه

ګوندې خدای يې په لاس راکړي

غنيمت د حسن پانګه

توره شپه کې وړاندې څمه

بل په لاس کې مې مشال دی

هغه لمر را ځني ورک دی

چې يې نن درويشتم کال دی

...)انځورګر(

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا يې وګورئ دا غزل :

په هجر کې چې کله خوږ جانان را په ياد شي

د وصل په اسره زړه کې يزدان را په ياد شي

بې واره مې له خولې کلمه وځي خدايه خير!

پر ماين پوښلې لاره چې اوښان را په ياد شي

له تورو غټيو سترګو نه چې اوښکې شي را زېر

د ښکلي وطن شړکنده باران را په ياد شي

يوه لحظه د سولې ښاپېرۍ په خيال کې راشي

په بله د جنګونو تور دېوان را په ياد شي

ملاله به اوس چاته ټپې وايي د ميوند

چې تښتي الوتکه کې افغان را په ياد شي

زه څوک يم او څنګه داسې خاورې شوم د پښو

اف ګل يم رژېدلی يم خزان را په ياد شي

ناپامه چې د خيال له شمې تاو شم که پتنګ

چې وسوځم کماله بيا خپل ځان را په ياد شي

يا دا چې :

لمر نه دی غلت مو د خوبونو ها تعبير دی

دا خو اور اخيستی هسکې څوکې د پامير دی

مه راځه سپرليه د راتلو لياري دې نه وينم

تاو ترې تور دېوان دي ښايسته وطن اسير دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ خو د سهار ستوری په تور افق کې نه وينو

تا بيا د راتلو نيولی څه شانې تدبير دی

گل خو د بل بل له سندريزو غاړو ساه اخلي

دلته دي کاغ کاغ نارې تور زاغ مو د باغ مير دی (.... پسرلی)

زړه مې غوښتل چې نورې نمونې يې هم راټولې کړم، خو ماته د گران کمال د خيالونو ددغې جزيرې هر گوټ ښکلی دی چې د نمونې انتخاب يې راته گران دی .

له ستر رب(ج) نه د گران کمال د هنر او کمال اوج غواړم، په گوتو او قلم يې برکت شه .

درنښت

محمدزبير شفيقي

سردار احمد جان کالونې، کرايي کور

د ۱۳۸۱کال د ورې ۱۷مه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمال د خیالونو په جزیره کې

ښاغلی محمدالله کمال د افغان ادبي بهير يو فعال غړی دی، له ژبې او ادب سره يې ژور تړون د پاللو په هڅه او هاند کې بريالی وينم، مايې د خيالونو جزيره وکتله، ډېر څه مې په کې فکر ته راغلل؛ مثلاً :

- ژبه يې ساده او معنا سپېڅلې ده؛
- د پښتو شعر اصالت او رسالت په کې خوندي دی- وياړنه هم لري او حماسه هم؛
- داسې نښې نښانې په کې شته چې د شاعر څه ناڅه ځانګړتيا ښيي؛
- د خوف او رجا تلقين په موازي او برابره توګه کوي؛
- د سرور سندرو ورڅخه ويرنې نه دي هېرې کړې؛ لنډه دا چې د وينا سکه يې د پيغام پشتوانه لري .

سره له دې چې ښاغلی کمال د خوبونو خبرې ډېرې لري، خو چورلټ په خوبونو کې نه اوسېږي. رابطه يې زياتره له حقيقي عالم سره ده، په بله ژبه، په خوبونو کې اوسېدا يې له ويښې سره نا انډوله نه ده، ښايي همدغه ټکي يې د وينا د زياتې رنګينۍ مخه ډب کړې وي .

د ښاغلي کمال دغه شعرونه د شکل له مخې په لاندينيو ټولګيو کې دي :

- غزل
- مثنوي
- چارپاره او چند پاره نظمونه
- آزاد نظم

د ښاغلي کمال په ځينو نظمونو کې کيسه ييز هيأت او ماهيت بيخي جوت دی او دغه مواصفه عمدتاً د نظمونو د برياليتوب متضمنه ده. د شعرونو نمونې يې ځکه نه در کوم چې يو خويې درسته مجموعه ستاسې په وړاندې ده او بل دا چې د خپل يادداشت له پړسولو سره هم چنداني شوق نه لرم .

د خيالونو جزيره د سکښت او سکڼ (ترتيب او تدوين) له پلوه، زموږ د کتابي يا دېواني کلچر د مقرراتو امينه ده، وګورئ چې آغاز يې له حمد او نعته کېږي .

د ښاغلي کمال د وينا د شعريت په باره کې زما تأثر دا دی، چې که شعر درد او خوږ وي، نو دده په وينا کې ښه ډېر دی، که شعر د زړه غږ وي نو د خيالونو په جزيره کې نه يوازې د کمال بلکې د ټول افغان ولس د زړه غږونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

آزانګې کوي؛ او که شعر يوازې وزن او آهنګ وي، نو هغه هم لري. زه ورته تش دومره يادونه او سپارښتنه کوم، چې په خپله شاعرۍ کې دې له ټولو حواسو کار واخلي .

په درنښت

نورالحبيب نثار

۲۰۰۲/۰۴/۰۳

پېښور

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سریزې پر ځای څو خبرې او مننې

ددې ټولګې په اړه دومره وایم چې زما لومړنۍ تجربې دي، او چې لومړي شعرونه شول نو بیا خو خامخا د ډېرو تېروتنو احتمال یې شته دی، زما یقین دی چې په دې ټولګه کې ډېر داسې شعرونه راغلي دي چې نه نظم وي او نه هم د نظم تر څنګ ورتېر وي، خو د نظم په برخه کې به راغلي وي، ښایي ډېر غزلونه، غزلونه نه وي او د غزل په برخه کې راغلي وي .

زه د خپلو شعرونو په هکله نور څه نه وایم، بس د خپلو مشرانو، محترم استاد فدا محمد فایض صاحت او محترم نورلحبیب نثار صاحب نه له دې امله ډېره ډېره مننه کوم چې زما پدې شعرونو یې په ډېرو لنډو او تنګو شرایطو کې لیکنې وکړې او یو ځل بیا له دوی څخه د زړه له کومي مننه او کور ودانی ورته وایم .

له ګران صالح محمد صالح صاحب نه ډېره ډېره مننه کوم چې ددې کتاب پر پښتیو یې ډېر زحمت وکیښ، ښکلې یې جوړې کړې، پر استعدادونو یې برکت، خدای(ج) دې لوی اجرونه ورکړي .

همدارنګه له خپل درانه ورور محمد زبیر شفیقي نه هم مننه کوم چې په یوازې ځان یې زما د پالنې درانه پېټي اوچت کړي دي، ددې ټولګې په اړه یې دا نظر چې دا شعرونه یې تر خپلو هغو چې د مقدسو ولولو او حساساتو ترجماني یې کوله غوره ګڼلې، زه یوازې دا د یوه مشر د شفقت او مهربانۍ له مخې یو ډول انکسار ګڼم چې د کشر لپاره یې لازم ګڼې .

په پای کې په عام ډول له افغان ادبي بهیر او په خاص ډول له محترم استاد محمدصدیق پسرلي صاحب او محترم پیر محمد کاروان صاحب نه له دې امله ډېره ډېره مننه کوم چې به نېکو مشورو او لارښوونو یې نازولی یم او ځان ددوی د زیاتې مینې او لورېینو پورورې ګڼم .

په درنښت

محمدالله کمال

۱۳۸۰/ د وري ۳۰مه

پښتونخوا، پېښور

د سهار ورځپاڼې دفتر

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظمونه

بسم الله الرحمن الرحیم

حمد

په ظاهره یې که نه وینم په نښو خدای ته ګورم

چې په شپه کې پاس بې ستنو نوراني سمای ته ګورم

بس قهار مې را په زړه شي او له ویرې مې زړه رېږدي

چې په برندو سترګو کله د وطن ګدای ته ګورم

د رزاق محبوب وجود کې څکه شک له زړه نه وځي

چې د هجر په کوڅه کې و سخي نانوای ته ګورم

د لطیف ذات پېرزوینه مې دا نرمه شاعري ده

پرې د عشق له دریڅې نه د ګلونو سرای ته ګورم

۱۳۷۸/۱۲/۸

د سپېڅلي پیغمبر

حضرت محمد ص د مبارک مېلاد په مناسبت

د لوی خدا ج پېرزوینه

هغه وخت چې په تور تم کې دا نړۍ وه

مروره ترې د امن ښاپېرۍ وه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زېرى وشو چې څراغ به شي روښانه

هغه وخت چې هرې خواته تروږمۍ وه

په نفرت هغه ګړۍ کفن شو ځيرې

چې روښان د محبت مينې څراغ شو

چې انسان ته ټول تياره جهان رڼا شو

چې جهان د انسانيت يو ښکلى باغ شو

د ماڼيو پاچاهان يې سلامي کړل

د فقيرو ملنګانو په لښکرو

او بنده يې د بنده له قيده خلاص کړ

د يزدان په ازلي نرمو خبرو

چې حبش غلام سردار د قبيلې شو

او د ظلم د سردار غرور يې مات کړ

چې د عدل د نظام تاداو يې کېښود

د سرکشو د سالار غرور يې مات کړ

چې کالبوت ته يې د روح بخرى ورکړ

او ژوندون يې په مرګونو بريالى کړ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د زغم د بنیاد تیږه یې پر ځای کړه

او انسان یې په غمونو بریالی کړ

چې د شاه او د ګدا تر منځ واټن یې

بس د سر د یوه وېښته هومره نرۍ کړ

چې غلام ته یې اختیار د زړګي ورکړ

او په توره کې یې تېز لکه زمرۍ کړ

دا هر څه چې وو پېرزو د لوی خالق وه

چې سپېڅلی پیغمبر نړۍ ته راغی

چې تیاره زړونه په نور کاندي روښانه

محمد خیر البشر نړۍ ته راغی

که د خدای رضا وه

که د خدای رضا وه دا شپه به سهار شي

پسوللی به په حسن کلی او ښار شي

دا سپېرې د غرو لمنې به ګل ګل شي

په مېره به ورېږم خور د نوبهار شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه وچې دنګې څانګې د ګلونو

خمیده به د ګلونو په انبار شي

تور کارغان به له دې بڼه ځنې تښتي

ګونګ توتیان به بې له ځنډه سندرمار شي

دغه شاړې کروندې به په یوم واوړي

دا رودغاړې به ځنګل چینار چینار شي

پدې کلي به د ښکلو نجونو شور شي

مازدیګر به په ګودر منګي کتار شي

د غاټول او د ریدي ګلان به خاندي

ترینه جوړ به د حسینې غاړې هار شي

هر یو ځوان به یوسفي حسن ور خپل کړي

زلیخا به هره پېغله د دیار شي

د شپونکي په سپېرو شونډو به موسکا وي

دا کنه شپېلۍ به بېرته په چغار شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوړ او ځوان به په سرور لېمه لامده کا

وير به پښې واخلي له زړونو به فرار شي

په غزل کې به شراب ور باندې وڅښو

توپ او ټانک به برې نشه کړو چې مهار شي

دا په توپ سوري سوري لوړ دېوالونه

بيا ودان به د ځوانانو په يادګار شي

د شهيد جومات محراب به بېرته جوړ کړو

اسمانڅک به يې د بانګ هاغه منار کړو

د شهيد ماشوم به ونيسو په غېږ کې

د پلار نکل به يې کاندو چې هوښيار شي

په اسلام کې به په خلاصو مټو اوسو

شکسته به سره کفار او تور کفار شي

لال به ونيسو د سره چل به پرې وکړو

مومن خان به بيا غالب په تور ښامار شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ایمان په زور به کروز توغندی مات کړو

ملا به ماته ددې دهر د اغیار شي

هاغه خولې به د همت په سوک شي ماتې

چې جاري پرې بیا د غدر زوړ شعار شي

چې د غیرو بنده ګۍ ته څوړند سر وړي

دم ساعت به یې انجام مرګونی دار شي

د کمال د خوب تعبیر به رښتیا کیږي

په ډبرو به یې کښلي دا اشعار شي

د شهید ارمان

توره شپه وي خوب مې وزنګوي یاره

نو را ړنګ شمه په ځای کې بې اختیاره

چې له ورکو شهیدانو نه په خوب کې

یو حسین (رض) په موسکا راشي په کراره

را ته وایي صبر صبر مسافره

څه کیسه درته کومه ترسهاره

د شل کالو پخوانۍ کیسه را واخلي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل عمر د ځوانۍ کیسه را واخلي

راته وايي داسې وخت ګله راځينه
چې ژوندون به سراسر شي مينه مينه
دا روسۍ برګۍ به لاس ته زموږ راشي
بيا که تېل نه وو ور وا به چوو وينه
وچکالي که وه د غرونو غاټول ترې
نو اوبه به دا برګۍ ور اوروينه

زنده سرى د کهول به ترې نه وي
پاس د غره پر سر غاټول به ترې نه وي

يو لښکر د ببر ځېو به را مات شي
د وطن له دنګو غرونو نه و ښارته
ډول به درز وهي سندرې به را واخلي
ځېور غازيان به اوړي يکه زار ته
سمه غر به مينه مينه محبت شي
ښايستونه به رانجه پورې کا يار ته

د سندرو به جادو خوره شي ښار کې
مرګ به ځوړند شي د ژوند په لويه لار کې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امام په اشاره به غازیان راشي

د وطن په رود به وکا اودسونه

سجده ریز به د خالق په در کې لوېږي

بیا به پورته په دعا کاندي لاسونه

نو به وايي د جهان مالکه راکړه

د ایمان په مرغلرو ښکلي زړونه

د رحمت باران به در وهي له پاسه

په ایمان به زړونه پاک شي له وسواسه

خدای به داسې د شهید له وینو پورته

د وطن په هره دښته کې غاټول کړي

یو ګلچین د محبت به پرې را پېښ کړي

نو تنکي غاټول ګلونه به را ټول کړي

داسې هار به ترېنه جوړ کا زما یاره

چې په یو نظر وګړي غزلبول کړي

د وطن د آزادۍ په پېغله غاړه

هار به زانګي بیا به نه وي داسې شاړه

انتظار ځیلې سترګې به را ډنډ شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له سروره به دوه ځاځکي ترپ را توی شي

د ګرېوان ویجاړه لاره به رانیسي

خو چې پښو ته را رسېږي نو به لوی شي

دا دوه ځاځکي به د ژوند پهلوانان شي

ویر به څملوي هر خوا به هیاهوی شي

د سرور پهلوانان به دومره ډېر شي

چې ویرونه به له ټولو ځنې هېر شي

د وطن تنکي زلمي او نجونه

ځان به داسې برابر د ژوند په آب کا

د حیا خومار به نجونې اوروینه

له زلمیو نه به هېر نشه شراب کا

د بابا د اشارې به انتظار وي

چې څه وکا ندي او څه شی انتخاب کا

د سپین ږیرو احترام به را ژوندی شي

په مرګونو ویده قام به را ژوندی شي

نه پوهېږم نور یې څه وېل زما یاره

د وطن شهید لګیا زما لپاره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د خپل کاله پر بام باندې ویده وم

درز را ویښ کړم د برګیو شنهاره

شېبه پس مې د لیدلي خوب تعبیر کې

د ځوانیو جنازې وتې له ښاره

د شهید د زړه آرمان خو داسې نه و

په سرو وینو لیک داستان خو داسې نه و

۱۳۷۹/۵/۱۵

کابل پوهنتون، مرکزي لیلیه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظمونه

خپل مشر ورور محمد زبیر شفیقی ته د یوه لیک په ځواب کې

دا کیسې دی ځومره ډېرې
زه هم ځوان وم ته هم ځوان وز
دا زما په خبر انسان وې
خو توپیر مو صرف بدې شی
ته غازی وې قهرمان وې
زه د بل د در ګدا یم
ته په خپلو متو خان وې
زه رنځور د چا د مینې
ته عاشق د لوی سبحان وې
یه زما باتوره وروره!
یه زما د سترګو توره
څه کیسه درته کومه
د خبل زړه له رنګه انځوره
د دې لوړو لوړو غورنو
د سیندونو ډک شوره
د غونډیو د شنېلیو
او زموږ له کلی کوره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا زموږ به خاوره پاکه

مینه ناکه مینه ناکه

سرو روسانو وو دانګلی

بې ادراکه او بېباکه

بې ادراکه او بېباکه

ته په بیره کور ته راغلې

تا وېل موري ټوپک راکه

یا به ځان قربانومه

یا به روس شړم له خاکه

زه وړوکی د مور غېږ کې

کلک ویده ومه بې خاره

تا کیسه کړه مور ته تېره

مورکۍ وژړل بې واره

رانه څاڅکی یې د اوښکو

شول راتویې له رخساره

ما هم ټوپ کړل خوب مې ولاړو

په ژړا شومه له داره

تا وېل: موري ! کشره وروره!

په ژړا باندې څه کېږی؟

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه وطن پرې ګټل کېږی

نه غلیم پرې نابودېږی

بس تکیه په خدای په کار ده

چې یې مرسته را رسېږی

چې هر کار یې په لحظه کې

او د سترګو رپ کې کېږی

ته بهر له کلی وځې

د زلمیو به کتار کې

ما وېل ما هم درسره کړه

د تنکیو په کتار کې

چې ججورې ډکومه

له مرمیو په کتار کې

یا اوبه درته راوړمه

د جلکیو په کتار کې

بس همدا زما هوس ؤ

چې یو ځلې واخلم برې

چې غلیم ته مخامخ شم

په اوبو یې یوسم مرې

وروره ستا به که یادېږی

دا ارمان مې ډېر ؤ کړې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا به ویل راته وروركه!

ته وړوکی یې نیمګړی

ببر څڼې چنګ برېتونه

د وطن د ننګ مېړونه

چتې پېغلې زړورې

میوندی یې تاریخونه

یوې خواته صف ولاړ دی

د زمرو به شان یې زړونه

بلې خواته درنې زغرې

الوتکې او ټانګونه

نغاره د جنګ ډنګېږی

د تکبیر د نارو شور کې

به دوعا اوچت لاسونه

د ورو زړو په کور کې

غرمبهاری درزهاری

ټول وطن رېږداوه زور کړ

د ستم د اور څپه وه

هره خوا شوه تپ او تور کې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمر مو ولوېد غرونو شاته

رانه ورک شول د سر سیوری

ځلیدونکی اسمان څه ؤ؟

ترې را وغورځېدل ستوری

بس تر تورو خاورو لاندې

شول یو نیم میلیونه ستوری

ارمانجن یې زړونه وینم

تول خبه دی نه راګوری

د وطن د هسکو غرونو

ګړنګونو مجاهده

ستا عظمت ته مې سلام دی

د وختونو مجاهده

د کفارو مقابل کې

د مرګونو مجاهده

کیسه خلاصه نه ده وروره!

یه د زړونو مجاهده

هله هله، هله هله

زه هم ستا په شانته ځوان شوم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خیالونو په میدان کې

د غورځنګ یو پهلوان شوم

ما وېل وروره ټوپک راکړه

چې دا زه هم ستا په شان شوم

ته دې دمه کړه را جوړه

زه روسانو ته توپان شوم

تاوېل: ګرانه خبر نه یې؟

مات زمونږه دښمنان شول

له آمو دریابه پورې

سره روسان په ګرېزان شول

خو افسوس چې په لستونړی

کې را لوی داسې ماران شول

چې ما وژنی او تا وژنی

ها یاران مو غلامان شول

یه زما د سترګو توره

زما مشره زما وروره

له شپېلۍ دې ټوپک ونیو

را ایله دې کړ په زوره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کمره دې برابر کړ

بند په بند مات شو له زوره

تا وېل بس ده نوره بس ده

له قلم به غواړو سپوره

زه حيران پاتې شوم ځکه

چې ټوپک ولې پر ځمکه

دغه چا درسره وکړل؟

او له چا دې راغله کرکه؟

ستا تکبير ناره هر ځای وه

اسمانڅکه اسمانڅکه

زه بر تان باندې شکمن شوم

معافی غواړم له شکه

زه ساده د چا په مينه

لېونی شوم او ښکار شوم

پاڼې ته وختم د مينې

چا ډيکه راکړه گوزار شوم

وروره شل مې تصور کړه

نه د کار شوم نه د بار شوم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس خیالونه دی او زه یم

اف دا ولې د چا یار شوم

زه پوهېږم دا تقدیر دی

بس په زړه مې نقش تصویر دی

نه هغه؟ په لاس راځینه

تش را پاته یې غم ویر دی

نه به ګوتو شلېږی وروره

را لوېدلې تور زنځیر دی

ناکراره مې زړګی دی

ما لیدلی دعشق پیر دی

یه زما د سترګو توره

زه چې پاته په کابل شوم

ته پردی وطن ته لاړې

زه شاعر شومه بدل شوم

په رګ رګ مې راګ د وېر دی

هر نفس نفس غزل شوم

مالیدلې یوه حوره

آشفته یې په وربل شوم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا مې زړه ته ګوتې راوړې

مینې پتې لېونی کړم

واخ د زړه پر سر یې کېښوه

اف سکروټې لېونی کړم

وروره سپین به درته وایم

پېغلې چټې لېونی کړم

د دنیا په کاروبار کې

ګټې وټې لېونی کړم

هاغه پېغله لکه حوره

چې لیدلې ما وطن کې

دا وطن آزادی بویه

ما حس کړې پخپل تن کې

سهیلۍ یې سیاله نشته

نه کشیر او نه ختن کې

نو عاشق یې کړم بې واره

رنګ و بو یې په ګلشن کې

نازنینه پاکه سپینه

د وطن آزادی مینه

زه یې ویلې کړم که شمه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

واه له شاتو ده شرینه

زما وروره زما مینه

چا رنګینه کړه په وینه

د نفاق ښامار پرې راغې

زما مینه رېژوینه

د وطن پېغله ژړېږي

نیم تېکرې یې اوښکو وړی

د ګودر خواکې سپین ږیرو

په اړو کړ د ځوان مړی

تور زنګن پخپلو وینو

یې په څنګ کې ایښې بړی

وروره دغه زمونږ حال دی

بس ارمان مو امن کړی

نه پوهېږم زما وروره

چې به زما ارمان پوره شي

په نیمګړې زنده ګۍ کې

به د چا ارمان پوره شي؟

نه د پیر نه مریدانو

نه د شاه ارمان پوره شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دنیا په شی را ړنګه

که د چا ارمان پوره شی

خو:

که تر خاورو لاندې ستوري

را بهر شي برالا شي

دغه کار په قلم کېږی

چې دا تت اسمان رڼا شي

چې لمر ځرک وهي له غرونو

مرور به به را پخلا شي

او زموږ په مړاوو زړونو

د سرور ځپه به راشي

نو؛

زما وروره بختوره!

زه خو هسې د کار نه یم

ته قلم را واخله لیکه

زه د وسې د کار نه یم

نه پوهېږم په رازونو

د غومبسې د کار نه یم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جهاد کیسې دې لیکه

زه د وسې د کار نه یم

ته هماغه یې تر اوسه

مجاهد یې قهرمان یې

ته "شاهین" ددې ولس یې

ته "طاهر" یې خو لا ځوان یې

د "خالد" په رنګ سړی یې

د "نعیم" غوندې انسان یې

د "قاسم د زوی" په څېر یې

ته زبیر د میدان یې

دا کیسې دې خومره ډېرې

په دېوان کې نه ځایېږي

په غزل کې نه ځایېږي

په داستان کې نه ځایېږي

په ناول کې نه ځایېږي

په رومان کې نه ځایېږي

په دا ګرده کتابونو

د جهان کې نه ځایېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یه زما باتوره وروره

ته ددې اولس اتل يې

یار د قام د شهیدانو

گام پر گام ورسره مل يې

ته غمخور ددې اولس يې

هر غليم ته يې اجل يې

زه به څه وايم چې څوک يې؟

خو زموږ "وروستی مورچل" يې

د گران فاروق جان په وير چې د ژوند مجبوريتونو د ټوپک اوچتولو ته مجبور کړ او بيا د نامقدسې جگړې ښکار شو

مرور

شپه ده شپه ده توره شپه ده

خوب د ځوان له سترگو تښتی

د پنجاب د سفر غږ يې

په زړه خښ دی لکه غشی

اف دا شپه څومره اوږده شوه

اف دا څه وخت به سهار شي

چې پنجاب په لور روان شم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګونډې وي چې بخت بيدار شي

لټ په لټ په ځای کې اوړي

خوب له سترګو تللی پاس دی

بس له ځانه سره وايي

تور پيشو ښتېلی لاس دی

شپه سهار شوه شپه سهار شوه

مساپر پنجاب ته ځينه

د وړوکي زوی تندی يې

يو ځل ښکل کړلو په مينه

په سلګيو ماشوم وايي

آغا ماته شيان لاوله

موټرک به ماته اخلې

ماته ژاوله ماته ژاوله

پلار يې ووې بچو بس که

تاته ډېر شيان راوړمه

چې پخپله منډه واخلې

موټرک به جان راوړمه

مساپر له کوره ووت

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سيخ پنجاب په لور روان شو

د خيالونو په دنيا کې

دا زموږ د کلي خان شو

پوره مياشت يې پنجاب پل کړ

مزدوري يې پيدا نه کړه

چې د کور چاره پرې وکړي

څه خواري يې پيدا نه کړه

د پنجاب يوه خان ووې

مړه خوار شې کابليه

راځه ما سره مزدور شه

ښه دې ساتمه سړيه

بس په ګېډه به ښه موړ وې

دغه مېښې به را پيايې

ماشومان چې سکول ته ځينه

ته به دوی درسره بيايې

مساپر له غوسې سور شو

وې يې يه مغروره آورې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به کور ته څه ور وړمه

سپېرې خاورې سپېرې خاورې

مساپر په پردۍ خاوره

ډېر مایوسه شو حیران شو

چې اوس څه وکاندي خدایه

په راتللو پښېمان شو

په هماغه لاره ستون شو

چې په کومه و راغلی

کور ته داسې حال کې راغی

ویر ځپلی، زړه داغلی

کور کې مور یې انتظار وه

چې روپۍ به مې زوی راوړي

د پلاني به قرض پرې خلاص شي

او په بل به مو څه واوړي

ښایستوکی ژبغړاندی

بچی خاري د پلار لارې

چې یې پلار په خیال کې راشي

له خوښۍ وهي کوکارې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو چې کور ته ځوان راستون شو

ترې نه تاو شوې مور او خویندې

چې یې حال ورته مالوم شو

پرې را برګې شولې خویندې

د پلانې پلانې قرضونه

په څه خاورو به خلاصېږي

نه دې لوېشت ځمکه پټی شته

نه دې کار ته لاس غږېږي

اوس به څه ورته بانې کړو

اوس خو وایې قرض ادا کړئ

سره او سپین چې یې راوړي

هغه مور ته پکې راکړئ

مساپر له ژونده سترې

ژېړ ولاړ دی لکه مړی

وایې خدایه دا څه حال دی

دا یو زه غمونو وړی

لا یې دمه راسته نه وه

چې له کوره مرور شو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ژوندونه یې پښېمان شو

زړور شو، زړور شو

د غمونو په تالاب کې

کله هېر چې ترېنه ځان شو

د سالنګ جنګي ډګر ته

ټانګ ته وخوت ور روان شو

درز په ټانګ ګولۍ شوه سیخه

فاروق ولګېد په تشي

مرور تسلیم شو خدای ته

د اجل په سېږه غشي

په تور سرې حوره باندې

چې د کونډې نوم شو پورې

پښې یې شلې شوې اودې شوې

په بې وسه بدن پورې

مور او خویندې په فریاد شي

مرور چې ور په یاد شي

اوس به کله ور پخلا شي

چې وران زړونه یې آباد شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبغړاندی زوی يې ژاړي

آغا ولې نه راځينه

ماته ښکلي ښکلي ښکلي

شيان ولې نه راوړينه

يو ارمان چې پوره نه شو

په نيمګړې دنياګۍ کې

دا زمونږ د ژوند کيسه ده

پدې سترې زنده ګۍ کې

۱۳۷۹/۱/۲۴ -چک وردگ اله خيل کلی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظمونه

دیدن او یوه هیله

زه اوس کله ستا د مینې

ستا د مینې د چوپړ یم

لاس او پښه مې نشته ګلې

دا په څه عذاب ککړ یم

زه په نورو خلکو بوج یم

اوس دې کله ګرانې وړ یم

څه کیسه درته کومه

د ژوندون کیسه اوس مړ یم

لاس مې ایښې په نامه دې

په یوه پښه ولاړ خړ یم

اوس له مینې یم لوېدلی

درته پړ یم درته پړ یم

محبت و او ځوانې وه

پټ دیدن و او حیا وه

ستا په نظر یو کتو کې

زنده ګې او بقا وه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یه د سره سالو خاوندې

مینه زیست وه مشغولا وه

تا وېل مرگ د یار لپاره

ما وېل ژوند د یار لپاره

تا وېل دغه زنده گي ده

مرگ او ژوند د یار لپاره

ما وېل دغه مو پیمان دی

زهر او قند د یار لپاره

ما او تا کړې دا خبرې

لکه شات لکه شکرې

زه او ته پرې خبر نه وو

په وطن راغلې لښکرې

سره روسان راغلي وونه

ورسره وې تورې زغرې

ته پر بام راته ولاړه

ما زین کړی لاندې اس و

یه د سره سالو خاوندې

ښورولی دې سپین لاس و

ما وېل خدایه بری غواړم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا همدغه یو احساس و

ته د بام پر سر ولاړه

تا وېل زړه مې دی درکړی

بس نو دغه مې ارمان دی

چې بری دې وي راوړی

زه به سپینه خولګۍ درکړم

که دې ننګ و چېرته کړی

په وطن د ننګ کیسه وه

د غزا او جنګ کیسه وه

احساساتو مې تن ونیو

دا د توري شرنګ کیسه وه

د سرور لپاره ګلې

د منصور په رنګ کیسه وه

زه پر سپین آس سپور شوم ګلې

تا له بامه ننداره کړه

په میدان د جنګ ورګډ شوم

او له پاسه دې ناره کړه

یاره سر په وطن کېږده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا بری د ژوند چاره کړه

زه دا ستا په مینه مست وم

سره کفار مې تارو مار کړل

ډېرو تېښته وکړه شاته

تیت پرک مې ټول اغیار کړل

ډېر مغرور سرونه څه وو

ټول مې مات په یوه ګوزار کړل

تورې زغرې او ټانګونه

ستا وخوا ته شوې در ماتې

زه په سپین آس ورپسې شوم

چې دا روغې شي را پاتې

تا له بامه ټېل پرې تل کړل

ټولې وسوې دا میراتې

خړ ګردونه تورې لړې

سوځېدلې تورې زغرې

ته پر بام راته ولاړه

زه پر سپین آس سپور وم لرې

ستا وصال ته مې زړه وشو

را په یاد شوې ستا خبرې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا وېل مرګ د يار لپاره

ما وېل ژوند د يار لپاره

تا وېل دغه زنده ګي ده

مرګ او ژوند د يار لپاره

ما وېل دغه مو پيمان دی

زهر او قند د يار لپاره

خو پېرزو يې پر موږ نه شوه

په لستوڼي کې ماران وو

دا زمونږ د خپل اولس وو

خو د بل چا غلامان وو

زه او ته يې چې جدا کړو

دا زمونږه تربوران وو

تربورانو چېرته غلی

پټ په لاره ایښی بم و

زه له آس نه شوم را کښته

او پرې ایښی مې قدم و

له هماغې شېبګۍ نه

زما زړه و او دروند غم و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کیسه شوه را نه هېره

چې زه څوک وم د چا یار وم

زمانه شوه ډېره تېره

چې د بل په اوږو بار وم

دا دی راغلم بېرته ګلې

زه ګدای د پردي ښار وم

لاس مې پورته وو نیولي

د پردي وطن بډای ته

که روپۍ خیرات کې راکړي

دا بې لاسه پښو ګدای ته

خو فریاد مې چا وانه ورېد

دا دی راغلم ستا وسرای ته

تور کاږه نري برېتونه

مې له غمه دا دي سپین شول

ډېر خوارږه یاران مې څه وو

څوک ویده د مرګ په بین شول

څوک زما په څېر نیم ژواندي

څوک خو ولاړل د بل دین شول

دا دی زه خو بېرته راغلم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویرځپلي خوار وطن ته

شرنګه شرنګه شرنګه شرنګه

ستا په در ولاړ دیدن ته

یوه هیله لرم زړه کې

څو روپۍ غواړم کفن ته

ستا په در کې به ساه ورکړم

ته مې لاس په سترګو تېر کړه

هغه تېر یادونه څه وو

له یوې مخې یې هېر کړه

څو سپین ږیري مو د کلي

له شوټ مړي را چاپېر کړه

خدای لپاره سلګۍ تم کړه

کیسه پای ته رسېدلې

دا زمونږ د آه سندره

هسک سمای ته رسېدلې

پرېښتو ده اورېدلې

زمونږ خدای ته رسېدلې

جنت څه دی رنګین خیال دی

حقیقت دی لازوال دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه یې وینم ګرانې راشه

هاغه ځای مو د وصال دی

تمام حسن دی جمال دی

انتظار درته کمال دی

۱۳۷۹/۴/۲۷ -چک وردګ، اله خېل کلی

مهاجر خیال

په یو وخت کې له ما پاته وطن دلته

د الفت او ښایستونو ختن دلته

زه پردېس ومه د شپو دیار مې ځای و

د سهار ورم و پاته چمن دلته

زه تنها وم خوک مې نه وو بې له خدایه

بس له خیال سره را ووتم له ورایه

فلیسوف د امیدونو شوم شاعر شوم

بس له خیال سره را ووتم له ځایه

ماوې مستې د ګودر د ښنډو حورې

په څه ټوکو به راباسي ژبې تورې

هله ژر کوه مخ پټ که پلانکی راغی

وه نازکې ښاپیرۍ د ملنګ لورې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې ډول به په دا کلي کې دريزيږي

و اتڼ ته به مو زړونه هوسېږي

ماوې داسې يارانه کې به مو زيست وي

چې ياران به يو د بل زړو کې اوسېږي

ماوې ژوند به د ټپې څو کلمات شي

او يو بل ته به نظر د التفات شي

څو ګبينې خاطرې به را ژوندۍ شي

او خوږې به مو خولګۍ په قند نبات شي

ماوې سره غاټول ګلونه به را پاڅي

د پېغلوټو په څوندېيو کې به ناڅي

مرور ريدي به بېرته را پخلا شي

له ګلرخ به له سروره پرخه څاڅي

ماوې سره انګور به زانګي له تاکونو

د مېوو به ډک تالي ځي بيا تر کاخه

د بلبل او شارو نغمې به اورو

په دا باغ د هرې ونې له هر ښاخه

ماوېل هاغه د کوهسار لمن به شنه شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښایست د کلي ښار لمن به شنه شي

د ګلاب ورېم به ښکلی کابل نیسي

د ویاړمن بالاحصار لمن به شنه شي

خو؛

ناګهانه چا را ویشتي توغندي وو

کلي ښار کې یې وژلي ډېر ژوندي وو

ها رونګینه رویا ولاړه مروره

بیا را پاته ګوزارونه په تندي وو

خیال ملګری تښتېدلی لکه اس و

په ګرېوان کې را لوېدلی یتیم لاس و

راته وېل یې : یه د خوب او خیال شاعره

بابا جان مې چا وژلی د چا لاس و

نه هغه په خوب لیدلی خوږ وطن و

نه را پاته هاغه باغ هاغه چمن و

چې مېلې به مو د خوند پکې کولې

دنفرت اورونو سوی مو ختن و

کنډوالې دي پکې اوسم دغه حال دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهاجر مې د حسینو شپېو خیال دی

څه ګیله دې ښکلي نه کوي نن ګورئ

چې سل سره دي غمونه او کمال دی

۱۳۷۸/۴/۱۸

کابل پوهنتون، مرکزي لیلیه

زما د مینې د اروا امامه

زه د شمال هندوکش سپینه مینه

پخپل نازک حسن مغروره نجلۍ

چې ته مې ولیدې نو ماته شومه

دا ستا په مینه شوم منصوره نجلۍ

د هندوکش د جنوب ښکلیه ځوانه

زمونږ د کلي چې ملا امام شوې

تر تورو څڼو دې را وګرځېدم

زما د مینې د اروا امام شوې

چې تا به پورته کړه ناره د اذان

ما به ترې زړه کې ترانه جوړه کړه

هاغه بې رنګه زنده ګي مې څه وه

ما ترې رنګینه افسانه جوړه کړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې هر سهار به مې په شرنګ ویلو

هاغه رحمن سورت مې ټول یاد شو

ما ویل ستا بلا په هر هغه چا

په دې دنیا که غزلبول یاد شو

د جومات وره کې هر سهار ولاړه

چې ستا آواز و تر زړګي پورې

له خپل وجود نه ناخبره ومه

ګوتې به یخ شوې په منګي پورې

بس هاغه کیف چې ستا په ژبه کې و

نرمه سندره د جادو کې نه و

د محبت هغه اثر یادم

چې په منتر او په جادو کې نه و

زه ستا تر چنګو او نریو برېتو

ستا د خبرو په انداز میینه

زه ستا د لوړ قد او قامت نه ډېره

ستا د خیالونو په پرواز میینه

چې په کارېز به دې اودس کولو

نو ما به مخکې نه انګور ایښي وو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس د خپل زړه د تسلا لپاره

یو څو ګلان به مې ضرور ایښي وو

تا به وې دغه د جنت انګور دي

د انسان روپ کې پريښتې راوړي

دغه ګلونه یې د مینې اظهار

ددغه کلي ښایستې راوړي

خو دا جرأت مې کله کړی نه و

چې مخامخ درشم اظهار وکړم

خپله څولۍ د مینې وغوړوم

او فریادونه په زار زار وکړم

د هندوکش د جنوب ښکلیه ځوانه

ته مرور شوې که پخلا ولاړې

زمونږ د کلي نه په نیمه شپه کې

چې پټ په پټه او په غلا ولاړې

ستا له تلو وروسته د شمال هندوکش

د زړونو مینه په کینه وچه شوه

چې تا به کړل پرې اودسونه مدام

هاغه کاریز هاغه چینه وچه شوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د مينې د اروا امامه

راته يادګار دې زړه کې دين پاتې شو

ستا د آواز د برکته دا دی

ماته رحمن ماته ياسين پاتې شو

زه د شمال هندوکش ميره نجلۍ

د رڼګ جومات تر څنګه ناسته يمه

دغه دې سپينې مې شوې تورې کوڅې

ستا د ديدار ملنګه ناسته يمه

بس ستا په ياد کې اوښکې وڅڅوم

هاغه رحمن هاغه ياسين را واخلم

د ناکرار زړه د کرار په خاطر

کله شپېلۍ او کله بين را واخلم

زما د روح او د اروا امامه

کومې سيلۍ د نفرتونو يو وړې

زه د شمال هندوکش ميره نجلۍ

ته د جنوب خړو سيلونو يو وړې

که ته ژوندی وې نو د خدای لپاره

يو ځلې بيا په دغه لور راشه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مو له زړونو ناهيلی ووځي

زما د زړه په کلي کور راشه

۲۰۰۱ /جنوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۷۹ /د سلواغې ۲٦مه، د روسانو د ماتې په نمانځغونډه کې ویل شوی

د ړندو سترګو جهانه

دا چې ګورې یې نن شل دی داسې نه ؤ

د غمونو یرغمل دی داسې نه ؤ

دا چې نن د چاپه تور په جبل کې پروت دی

دا چې نن لکه یو غل دی داسې نه ؤ

دا چې نن له خپل وطنه دی په تېښته

دا چې نن په ویر کې دل دی داسې نه ؤ

دا پرون را پرځوونکی د ښامار ؤ

مومن خان د شرینو زمونږ د ښار ؤ

دا چې نن داسې حیران دریان ولاړ دی

دا چې نن یې ماشومان له لوږې ژاړي

دا چې نن هر کوڅه یې ګز او پل کړه

دا چې نن له کس ناکسه څه شی غواړي

دا چې نن د چا په تېره یې سر مات دی

دا چې نن دی چا وهلی په سوباړي

دا پرون د حماسې لوی قهرمان ؤ

د سرې یرې پرځوونکی ؤ افغان ؤ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې ګورې يې خيرن لستوڼي څوړند

د ظن له سره ځار يې شول لاسونه

دا چې ګورې دا بوډا يو څه وخت وړاندې

د زلمو په څېر کول يې غورځنګونه

دا چې نن له مجبورۍ نه سوال ته ناست دی

جوړول يې سرې بلا ته سنګرونه

آيا دا اتل ددې سپکې حقدار ؤ

آيا دی ستا د ړندې سپکې حقدار ؤ؟

دغه سره سپينه وړوکې نجلۍ ګوره

په ډېران چې ټولوي بلا څيزونه

يو موچي سره شاګرد دی بل هوټل کې

هاغه دوه تنګي ګلان يې خوارۀ ورونه

ها يې مور ده چې په بيره يې ور مينځي

د ګاونډ د کوم بډای سپين کميسونه

د وطن له شهيد پاته دا کهول دی

تر ګلاب نازک او ښکلی له غاټول دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې لنډ يې کړل ور ټول يې کړل جهانه

د ها سرې بلا اوږده اوږده لاسونه

پرې يې نه ښودل چې ستا ګرېوان کړي څيرې

د وحشت سرې خواره اوږده لاسونه

د خپل تن په قربانۍ يې ته ترې خلاص کړې

تاته نه شول در کاږه اوږده لاسونه

دا جفا ده د رندو سترګو جهانه

په اتل که څوک ګوزار کوی له شانه

ددې سوبې د فاتح سېځلي کور ته

د نفاق سوځنده اور دې ورته راووړ

د سندرو او ټپو پر ځای جهانه

بس د ساندو کړيکو شور دې ورته راووړ

چې تابلو دې د ښايست پر پېرزو نه شوه

د وحشت په رنګ انځور دې ورته راووړ

اوس د امن په فضا بل شوی اور دی

اوس د هاغه اتل سوی کلی کور دی

د فاتح په وطن لوېشت په لوېشت بمونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوره هاغه پرې ور سيخه چې شوه بيانه

تورې لړې يې هوا ته شوې اوچتې

اوس به څه رنګ په هوا کې راشي زانه

چې د امن د سپرليو پرې بنديز دی

په سره اور کې به نه ګل پاته نه پاڼه

ستا جفا ده د ړندو سترګو جهانه

په فاتح دې ګوزار وکا ناګهانه

چې لوی خدای دې ننداره کوي

هاغه ورځ يوه پېرۍ شوه پر ما تېره

په ژوندون به مې هېڅکله نه شي هېره

د اوږده سفر موزې يې چې په پښو کړې

د وصال هيلې يې خوشې په اوبو کړې

ټوله ورځ مې په سر څمکه ګرځېدله

ټوله ورځ مې په زړه ورکه ګرځېدله

ټوله ورځ وه توره شپه څراغ يې نه ؤ

يار مې چېرته ؤ د پله سراغ يې نه ؤ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوله ورځ شوه توره شپه، اف شپه خو ښه وي

په خوب لنډه شي پېړۍ اوږده خو نه وي

که په ویښه توره شپه سهار شي وروره

څومره ښه وي چې پرې وژاړې په زوره

خو د ورځې دغه کار کولای نه شې

د خپل زړه د غم اظهار کولای نه شې

خو؛

که په ویښه توره شپه سهار شي وروره

څومره ښه وي چې پرې وژاړې په زوره

چې لوی خدای دې ننداره کوي ته ژاړې

بس وصال په غوړېدلې څولۍ غواړې

چې لوی خدای و فرښتو ته امر وکړي

نیسئ خوار عاشق ځانته صبر وکړي

چې سختي د هجران لیدلې نه ده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې سختي يې د زندان ليدلې نه ده

لاس يې نيسی سمې لارې ته يې سم کړئ
يوه ګوته يې بې پامه ور قلم کړئ

چې ليکل په قلم شوې ګوته وکا
عبث مينه دې له چا سره څوک نه کا

لاس يې نيسی مسلمان دی کافر نشي
چې بې خياله بې کماله شاعر نشي

داسې څه به له خولې وباسې چې اور وي
نه چې دواړه جهانونه يې مخ تور وي

وېرېدلی ترهېدلی يو انسان دی
دا زما بنده په مينه را ته ګران دی

زه چې باران غواړم

دا خو هماغه اسمانځک غرونه دي
چې يې پر سر وې انبارونه واورې
اوس يې پر سر پنډوسکی سپين نشته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس ترې دوړېږي خړې پړې خاورې

دا خو هماغه کوډ او ووړ سیند دی
چې په لوګر به ګړندی ؤ روان
لکه د جنګ یاغي باغي اسونه
لکه سرکشه د کوچیانو اوښان

هاغه رڼې او د یخې چینې
چې مو وژل پرې د زړګي اورونه
آب حیات آب خوات یادوم
چې مو ودان وو پرې حسین کورونه
ته لا تر اوسه ترانې وایې
د منې ګل د سنځل ګل شاعره
ستا پر وطن د وچکالۍ خپسه
یه د وردګو د کابل شاعره

له طبیعت نه خو انکار نه کوم
زما منې زما انګور خوښېږي
دا د جنت په شان وطن مې یاره
په خوب او ویښه کې ضرور خوښېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو چې دا لوړ غرونه او خړ سرونه

وچې چينې وچوکی رود وينم

ګومان مې نشي چې به څکه وکړو

چې خرڅې شوې منې دود وينم

د تجارانو لوی ټرکونه ولاړ

پېټې به ډکې له انګورو يوسي

د يو څو شنو روپو بدل کې ياره

ټولې مېوې به له مجبورو يوسي

نو دغه تکې سرې او سپينې منې

د تور پنجاب خېټې کندو ته لوېږي

يا خو له ښکلي کشمير آخوا واوړي

دوزخ د ګېډې د هندو ته لوېږي

بس پخواني وختونه نه دي پاته

چې په ګلونو به مو زړه ورکاوه

چې په ورمو کې به مو زړه غوړېده

چې په رنګونو به مو زړه ورکاوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به له کوره په خندا ووتو

د مکتبونو مدرسو طالبان

دغه شاو خوا باغونه ټول د ټولو

مورږ به ور پرېوتو په جار او قربان

زما په یاد شي د همدغه کلي

ډېرو سپین ږیرو زموږ ناز وړی دی

همدغې لارې ته پرتو باغونو

زما د زړه د هوس باز وړی دی

بس دا کیسه نه وه د چا له باغه

موږ زردالو او شنې منې راوړې

دا زموږ خپل وو څه پردي خو نه وو

ډکه لمن مو آلوچې راوړې

د پټې کار نه و رڼا ورځ وه

دلته رواج نه وه د سوال خبره

د بدنیتیو د پېغور له اوره

دلته رسوا نه وه د سوال خبره

زما او ستا د باغ په ګډه پوله

دواړو پوولې وې په ګډه غواوې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

واه! عجیبه به پسرلی ښکارېدو

لکه وطن چې ټول وي ناوې ناوې

زما له چاودو به چې وینې تللې

تا به له کوره ژېړ غوړي راوړل

چې ما به غوښتل نو که هر څه به وو

زموږ د کلي هر سړي راوړل

اوس چې دا ستا ماشوم زما له باغه

منه را وشکوي نو غوږ یې نه وي

اوس چې زما ماشوم دا ستا په پوله

غوا کړي روانه شور او ځوږ یې نه وي

زه چې باران غواړم نو نیت مې خراب

وایم چې خدایه خړ سېلاب راولې

چې له ما پرته ټول په مخه یوسي

خدایه همدغسې عذاب راولې

ته هم همدغسې ښېراوې کوې

له پسې شا واره انکار نه کوې

چې یوه تیږه غواړم سر پرې مات کړم

ته له خپل نیته دغه کار نه کوې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دغه لوړ او اسمانڅک غرونه

چې یې لمن له شهیدانو ډکه

له ما او تانه خپه شوي ښکاري

له ما او تانه یې راغلې کرکه

همدغه لوړ غرونه او خړ سرونه

وایه له چا نه مرور ښکاریږي

چې سپین څادر د واورې نه اغوندي

له ما او تا نه مرور ښکاریږي

نه نه توبه توبه خطا وتمه

زمونږ نه پاک ذات سبحان خپه دی

د کایناتو کهکشان مالک

د غرو رغونو لوی سلطان خپه دی

له ما او تانه ددې ټولې دنیا

لویه هستي خیرالبشر خپه دی

چې یې د عرش مزل لحظه کې وکړ

هغه سپېڅلی پیغمبر خپه دی

نو داسې حال به باغونه وچ شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه به منه وي نه به شنه ترخه

نه به د ښکلو ګلابونو پر مخ

چېرې ښکاره شي بیا رڼه پرخه

نو داسې حال کې راځه ټېټه کاندو

خدای ته په عجز په زاریو غاړه

چې د بلبل له ترانو واخلو خوند

چې بېرته واورو د قمریو غاړه

چې راښکاره شي سپین اوښان د وریځو

د رحمتونو بارانونه وشي

چې له دې دنګو اسمانڅکو غرونو

وچې چینې کاندي اوبه را خوشي

د سنځل ګل د منې ګل شاعره

راځه په ژوند خو دا کمال وکړو

د لوړو غرونو هست او بود له ربه

د نېک نیتۍ یو ښکلی سوال وکړو

۱۳۷۹ چک وردګ، د منې ګل مشاعرې ته اورول شوی

انځورګر

زه یو داسې انځورګر یم

چې روغ زړونه مې کار دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښایست انځورګري کړم

ښو رنګونه مې په کار دي

خو دا ډېره موده کېږي

چې له مینې تور دي زړونه

نو په داسې حال کې یاره

چېرته نشته دي رنګونه

ځمه ځمه مخ پر وړاندې

لټومه د ګل ښانګه

ګوندې خدای یې په لاس راکړي

غنیمت د حسن پانګه

توره شپه کې وړاندې ځمه

بل په لاس کې مې مشال دی

هغه لمر را ځنې ورک دی

چې یې نن درویشتم کال دی

هغه لمر چې یې رنګونه

له پنځو زرو نه زیات وو

هغه لمر چې یې راکړي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

انځورونه په زکات وو

پدې تمه وړاندې ځمه

که یو څوک په مخه راشي

چې د زړه حال ورته تېر کړم

چې له درده په ژړا شي

په دې تمه وړاندې ځمه

ګوندې لمر په مخه راشي

دوباره مې چې د مات زړه

دنیاګۍ رڼا رڼا شي

توره شپه ده لمر ویده دی

د نفرت د غرونو شاته

د دېوانو د لښکرو

د ډېرو زړونو شاته

چې په کار مې نه دي هغه

تور او سره رنګونه ډېر دي

دا په دې چې پر دې سیمه

د نفرت جنګونه ډېر دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو نیم غرې د کوکې واورم

په هماغه لور روان شم

چې ورځم په مړي واوړم

په ورتللو پښېمان شم

یو نیم غرې د زانې واورم

د آسمان په توره ځنډه

څو مشال ورته ور ښایم

رانه ورکه شي په منډه

یو نیم غرې له کومې خوانه

د شپونکي د یا قربان وي

خو چې ورشم ساه نیولی

په ماینونو کې قربان وي

خو رنګونه دلته نشته

دلته مړ د ژوند څراغ دی

دلته مرګ ګونډه وهلې

دلته زړه د هر چا داغ دی

زه یو داسې انځور ګر یم

په یو لاس کې مې مشال دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په بل کې مې لوی خدای ته

د ها لمر نیولی سوال دی

۲۰۰۱/۵/۱۵

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال او حقیقت

یاره ژوند مو افسانه ده او یو خیال دی

که نه نور خو موږ څه نه لرو بس سوال دی

خیال ته راشي څوک چې زړې مې در باندې

ښاپېرۍ به په خندا کړي هېرې ساندې

وخت پر مخ تللی جومات وطن دې روغ دی

د حمدونو مناجات وطن دې روغ دی

بیا د مینې په ناره امام جګ شوی

د جومات په مناره امام جګ شوی

چې را وبولي ددغه ښار وګړي

عبادت د خدای ته ټول هوښیار وګړي

د سندرو په دې کلي ښار کې شور دی

محبت په زړونو بیا بل کړی اور دی

په ګودر له خندا ماتې شي تور سترګې

لکه یخ شمال کړې وړې کا درګې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګودر د مستو جونو شور او زوږ دی

په يو ګوټ ورته شاعر نيولی غوږ دی

په ټپو کوي پوښتنې ځوابونه

يو پر بل کوي د سرو ګلو وارونه

ورته ګوره د کوم ځوان راغلې ورا ده

د شهيد د ورور آرمان راغلې ورا ده

ورته ګوره له ميدان جګ شوی ګرد دی

په اتڼ ورګډ د چنګو برېتو مرد دی

ورته ګوره چې کوترې به را ځينه

بې آزاره برګ وزرې به را ځينه

له هوا به سره ګلان را اوروينه

دا په وياړ د هر افغان را اوروينه

ورته ګوره هاغه ټانک ته لکه ځنځه

چې يې وسېځل نښتر ؤ او که لمنځه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې یې رنګ کړل زموږ کلي او ښارونه

چې یې لاندې کړل د خیال زلمي سرونه

په پاخه او کلک ایمان مو سلامي کړ

په سندرو یاقربان مو سلامي کړ

اوس د لوبو کوټنۍ د ماشومانو

له شپږبرېتو نه را پاتې یتیمانو

������������

خو دا خیال دی څه رښتیا او څه درواغ دی

حقیقت کې هجرتونه ناصرباغ دی

خیال کې خپل کورونه ښکلي له ماڼیو

حقیقت کې یو په ډاګ د جلوزیو

خیال کې وښبو ډک جامونه له ګرېو

حقیقت کې جل وهلي په کېږدیو

خیال کې یاره کمپیوټر مخې ته ناست یو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقیقت کې د پوډر مخې ته ناست یو

خیال دی دا چې په امام پسې روان یو

د نړۍ په سپین اسلام پسې روان یو

موږ د فقر په تور تم کړه لاره ورکه

د هر چا ده نن راغلې له موږ کرکه

مسلمان کړی په موږ د کفر شک دی

او خوړلی مو ګوزار د لور ښتک دی

داسې حال کې زنده ګې شوه راته ګرانه

بس حلاله بنده ګې شوه راته ګرانه

نو اوس خیال کې مو وياړلې غوندې ژوند دی

حقیقت کې ژړېدلې غوندې ژوند دی

۲۰۰۱/۰۵/۲۰ پېښور

داسې حال کې ښنګه خاندې ؟!!

دا په کومه خوشالۍ کې دې زړه باغ دی

له مستۍ نه دې پرې ایښی کار دماغ دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خندا نه دي خوله ړوله نه شوه وران يې

را ته وايه آشنا كومه خوا روان يې

راته وايه بيا دي څه ليدلی خوب دی

چې وهلی دي نن ځان په لېونتوب دی

خوشالي دې راته وايه چې شريک شو

چې په ګډه بيا خنداوو ته تحريک شو

د خندا په چل مې پوی کړه را نه هېر دی

له زړګي مې يو لښکر د غم چاپېر دی

دا غمونه يو خو نه دی چې يې هېر کړم

د ملنګ په څېر چې ځان له سپي ور تېر کړم

هر يو غم لکه د سره روسي په شان دی

چې وران کړی يې د زړه افغانستان دی

هر يو درد لکه پردی د بل وطن دی

چې نيولی يې زما د زړګي تن دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره ساه مې له زړه تېره بېره څړیکه

خولې ته راشي بې اختیاره آشنا کړیکه

زنده ګي چې ورته وایو نو سلګۍ ده

رانه هېره بس د ښکلي یار خولګۍ ده

یاره ژوند مو له ترخې موسکا نه ډک دی

بس ټانکونه دي کوټکې دي ټوپک دی

چې لیدلی مو هر نوی انقلاب دی

رژېدلی د آرمان پکې ګلاب دی

پلنې دښتې وړاندې خوځنده سراب دی

داسې حال کې مو ژوندون په اضطراب دی

څو چې سترګې کار کوي په مخ کې دښته

را پسې د غم پولیس په لاس کې لښته

ښه نو وایه داسې حال کې څنګه خاندې

که وي زېرۍ آشنا زېرۍ دې را باندې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیر که زه غریب سړی یمه نادار یم

خو آشنا په هره سخته در په کار یم

سره او سپین نشته غلام به دې شم یاره

زړی وکړه لاس په نام به دې شم یاره

وار خطا نشې هنر به درنه ځار کړم

د خیالونو در گوهر به درنه ځار کړم

یو منتر به په الهام له خیاله واخلم

په خوښۍ کې به یو جام له خیاله واخلم

په یو چوف به دې په دم ساعت پاچا کړم

زړی وکړه چې را ټول دې رعایا کړم

په خندا خندا به خیال درنه قربان کړم

د غزلو به کمال درنه قربان کړم

���������

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا کې آشنا ووېل لېونیه!

د خیالونو نظرماتیه سپېلنیه

د خیال د هاتي غوږ کې لا ویده یې

او په دومره شور او زوږ کې لا ویده یې

کړنګهار مو د ژوندون د قافلې دی

د لوېدیځ په لوري یون د قافلې دی

دلته لوږه بې وسي ده لاس مو تنګ دی

دا پدې چې ډېر کلونه کېږي جنګ دی

ما وېل نه چې له خوارۍ بې وخته زوړ شم

نو که خدای کول همالته به ښه موړ شم

ته دوعا کوه نیویارک ته چې زه ولاړ شم

په مره ګېډه بیا پارک ته چې زه ولاړ شم

نو؛

بیا هر جام چې جګومه ستا په نام وي

که سهار وي که غرمه وي که ماښام وي

۲۰۰۱/۰۸/۲۵ پېښور

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت

ها پرون چې له کفارو نه بېزار شوو

داسې نن له ایماندارو نه بېزار شوو

څه زموږه ساده ګي وه او څه وران وو

چې په کس ناکس پسې خدایه روان وو

پوهېدلو که رښتیا دومره نادان وو

چې پیرو د نفرتونو د شیطان وو

محبت یې له مذهبه بېل ګڼلو

شیطانانو عشق له ربه بېل ګڼلو

سمندر څپې څپې ؤ د سرې وینې

چېرته څرک نه ؤ په زړونو کې د مینې

په روپۍ د مرګ آرزانه تماشا شوه

مینه ولاړه د پردۍ غېږې آشنا شوه

ډېر کلونه مو که پل او که ګام واخیست

له لوېدلي یار مو بس انتقام واخیست

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له پردیو نه مو اور په انعام واخیست

او له خپلو جل وهلیو مو جام واخیست

لاس تر زنې انتظار د خپل نصیب شوو

په رښتیا چې وروسته پاتې شوو غریب شوو

د مرګونو په بولۍ کې مو روزي شوه

د باروتو په ډېرۍ کې مو روزي شوه

ها زموږه روایت د مینې دا ؤ

روایت او حکایت د مینې دا ؤ

چې بنده ته خدای په مینه کې قریب شي

څه چې زړه غواړي هماغه یې نصیب شي

محبت څراغ د تورې تاریکۍ دی

نور د زړونو د لایزر د باریکۍ دی

مینه وکړئ چې روزي مو خدای ایمان کړي

چې له زړونو مو په منډو شیطانان کړي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۰۰۲/۱۰/۲۰

د خیال پري

ځان به تباه کړي

دا چې سپین ږیری

د شپې او ورځې

خیال د ځوانۍ کا

لکه سیالۍ کې

د غځېدلو

دوه ځایه بېله

ځان شمشتۍ کا

د خیال پري مې

ذهن ته راغله

له غریوه ډکه

په بوخو شونډو

ما وېل کېدای شي

په ځو پوښتنو

خندا پرې راشي

شونډې موسکۍ کا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته ووېل:

ګراني دا څنګه

شور د سندرو

په کلي نشته؟

وېل يې: ځوانان دي

خاورو ته درومي

ساندې پرې وايي

نجونې سيالۍ کا

ما ورته وويل:

که مينه غواړې

بيا به نه ژاړې

زما غزل ته

وېل يې: افسوس چې

داسې څه نشته

ستا په غزل کې

ما خندنۍ کا

ما وېل: شيرينې

تر واورې سپينې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګه زړه توري
شوې ته له مينې

وېل يې: جانانه
وينې تويېږي
مرګونه کېږي
زړه مې سستې کا
ما وېل: آسمان مو
ځنګه تياره دی
نه يې سپوږمۍ شته
نه رانه ستوري

وېل يې: دا ستوري
يو نيم ميليونه
تر خاورو لاندې
ژړا سپوږمۍ کا

ماوېل: نازکې
د خيال ملکې
خندا دې غواړم
يو ځلې زړه کې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېل يې: دا زړه مې

ساده کماله

لبخند د مينې

په ساده ګۍ کا

۱۳۷۹/۰۶/۲۷

د خوشحال بابا په کرښه

زه به وايم چې دا غم نه څه ته وايي؟

که رښتيا يو ځل د امن نوبهار شي

او را خور د ګل د ورېم خورې غبار شي

چې د امن د لمر ځرک شي ژوند به ځک شي

او مرګونه به د غلو په څېر فرار شي

دا رنځور کنډو او کپر وطن به روغ شي

دا د ساندو کړيکو شور چې په کرار شي

د سندرو لېونۍ څپه به راشي

په هر چم به ياقربان او يکه زار شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسمانځک غرونه به شنه شي له ګيا نه

شنې غونډۍ به پېغلې پېغلې د ديار شي

دا آسمان بابا به لوی ټوپک را واخلي

جوړ په توره وچکالۍ به ډنډوکار شي

د غلې دانې به دومره پرېماني شي

و هر چا ته به غونډۍ غونډۍ انبار شي

کږې غاړې لوړ اوښان به د کوچيانو

په دا ښکلي کنډو بيا هسې کتار شي

محبت به مو د زړه د باغ باغوان شي

او نظر به مو د مينې طلبګار شي

ټول سپين ږيري شاعران به را ځوانان شي

ټول وطن به په غزلو کې سرشار شي

مساپر د هندوستان به ګرده راشي

پر آباد به دغه وران کلي او ښار شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرور به سره غاړه او غړې شي

او همدغه خوشالي به مو يادگار شي

د پېغلوټو وربلونه به غاټول شي

او په مينه به يې مست ژڼي دوچار شي

غنمرنگ آشنا به رنگ بايلي په مينه

لړ به ژېړ شي لړ به هم په هڅ کې خوار شي

د ملي اتڼ زلمي به سم را جگ شي

او د ډول به په دې کلي درزهار شي

د اشر ځوانان به متې را ونغاړي

د وطن په آبادۍ به پيل کار شي

زمانه د تور مغل به خداى کا تېره

د افغان په سپين وطن به روڼ سهار شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به وايم چې دا غم نو څه ته وايي؟

ته به وايې بې وفا چې د چا يار شي

ته به وايې غم د ميني هله ډېر شي

چې نصيب د چا زړه سترې انتظار شي

اوښکې سپينې هغه وخت شي د زړه وينې

چې آشنا دې د لستوڼي غوندې مار شي

زه به وايم وای توبه له داسې خلکه

چې د يار سره جفا کاندي غدار شي

زه به وايم د آرام ښايست ملوکې

ستا ديدن په څو روپيو که دينار شي

ته به وايې که ديدن دومره ارزان شي

نو په مينه کې به غلي سندرمار شي

د ديدن بيه مې زر غزلې نغدې

که دا نه وي د آسمان ستوري دې شمار شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به ته هله یو ځل زما دیدن کړې

د ښایست بیه همدغه په بازار شي

زه به وایم یه د سپین ښایست ملوکې

دومره جگ قیمت ته خدای که څوک تیار شي

د آسمان ستوري خو بې له هغې ډېر دي

زر غزلې د خیالونو دې در ځار شي

نو کمال به بیا په مینه قلم واخلي

په سرشارو شاعرانو کې به شمار شي

۱۳۸۱/۰۱/۰۱

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزلونه

غزل

ویر خو زموږ خوښ نه ؤ چې راغی انډیوال شو
ژوند مو ټول رنګین رنګین خوبونه شو او خیال شو

زه چې ډېر خوشاله وم نو هر سړی مې یار ؤ
زه چې په غم واوښتم نو هر سړی دېوال شو

ځومره ښایسته مې دا د زړه افغانستان دی
ورک یې رانه خدایه په دا درست جهان مثال شو

یوه ټپه د مینې د لیلې وه که انتر منتر
لوړ مې په دېوانو شهزاده غوندې مورال شو

ته له غرونو ها خوا زه دې ووینم په خیال کې
ښکله ځومره ګران ځومره آسانه دې وصال شو

توره تاریکي وه، خو رڼا رڼا رڼا شوه
ستا د مخ رڼا شوه او که بل راته مشال شو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړاندې د درهم او د دینار لېوني ولاړل

ځای پر ځای حیران پاته په ټولو کې کمال شو

۲۰۰۲/۰۴/۰۳

غزل

ښنګه یاري وه خو وطن چې ټول پېغور واخیست

زما او ستا تر منځ شول غرونه زړونو اور واخیست

زه د غربت لحظه لحظه د زړه په زور تېروم

آشنا زما په وینو ځانته نوی کور واخیست

محبت څه دی؟ دومره زه هم پرې پوه شوی نه یم

بس دا مې یاد شي چا مې زړه رانه په پور واخیست

د جانان یاده ښه به دا وي چې په بله ولاړ شو

زموږ د زړونو راز دا کلی ښار په شور واخیست

چې شپه او ورځ یې بې له تانه د چا ذکر نه ؤ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کماله هاغه یار درنو سترګو د ګور واخیست

۱۳۷۹/۰۴/۱۴

غزل

یه زمورِ د سترِو هیلو ویده بخته

په لټ واوښتي را ولوېدې له تخته

ته ذره ذره شوې مورِ شوو ذره چاودي

د ژوندون هره لحظه له مرګه سخته

یه د ستورو پېژندونکیه بابا وایه

څو به وینې وي جاري تر کومه وخته؟

د آشنا دیدن یې پاته په زړګي شو

یوه ښکلې انتظار کړله کرخته

څه کماله چې کوم لوري ته ځان باسو

هله ژر کوه چې ډېره شوه ناوخته

۱۳۷۸/۱۱/۱۸

غزل

شرنګ د اشرفۍ چې حس له یاره ځنې وباسي

دوړه به د فخر له مناره ځنې وباسي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ د لېونو په لاس کې ورکړه د بابا توره

روح د آزادۍ به له هوښیاره ځنې وباسي

اوس د پښېمانۍ په سل او زر افسوسه څه کېږي

جهل خلک ډېر له دار مداره ځنې وباسي

حیف چې ماشومان زموږ د لوبو سامان نلري

څکه اور له اینښي ماشینداره ځنې وباسي

ژونده! که راځې نو څو ځوانان د امن راوله

مرگ چې په اوږو د جنگ له ښاره ځنې وباسي

رب دې دا د ښار بلاوې کلي ته رانه ولي

نجوني ساده گۍ به مو له کاره ځنې وباسي

دا د کومې بورې مور ښېرې را پسې شوې دي

خدای دې څوک له داسې بد آزاره ځنې وباسي

را دې شي طبیب د حسن مینه دې دوا راوړي

درد چې مو د زړونو له پرهاره ځنې وباسي

۱۳۷۸/۱۰/۱۵

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

شپه ده پتنګان یو و طواف ته څراغ نه لرو

زړونه مو تور شوي ګویا سپین پکې داغ نه لرو

حیف دی زنده ګي شوه خپه تېره که ضدي نجلۍ

اوس یې پخلاینې ته باني او درواغ نه لرو

قهر د یزدان به مو وهي آخر پخپل عمل

مرو به له نیستیه په کفن کې به چاغ نه لرو

کله را مالوم شي کله ورک شي ښایسته جانان

ژوند مو خوب او خیال شو له راستیه سراغ نه لرو

هاغه د خوښیو محفلونه د نغمو وطن

اور ته مو ایله کړل و بلبلو ته باغ نه لرو

موږ که بنجاره یو د کمال غزل لرو

لار ګمراه ته ښایو په خورجین کې دماغ نه لرو

۱۳۷۸/۰٦/۱۲ - کابل پوهنتون

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د یار د تورو سترګو په ادا کې پیښ شي جنګ

عجیبه ده په نیمه خوله خندا کې پیښ شي جنګ

زموږ له مرګ او ژوند سره تړلی دی مدام

تر منځ مو هم جفا کې هم وفا کې پیښ شي جنګ

د کومې بورې مور را پسې شوې ده ښېرا

چې وخت ناوخت مو ښکلیه په دعا کې پیښ جنګ

د اوښکو وینو رود به څنګه نه راځي آخر

چې بس د سولې امن ابتدا کې پیښ شي جنګ

د سرو کفارو شپو نه چې را ووځي افغان

افسوس چې بیا د سپین اسلام رڼا کې پیښ شي جنګ

د ښکلي وطن مینه محبت کې لېوني وېل

هر ځل د څو هوښیارو په سلا کې پیښ شي جنګ

کماله تر بل چا پورې یې نه رسېږي زیان

که مینه کې د زړونو په درزا کې پیښ شي جنګ

۱۴۰۵/۲۰۰۱/

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راغلمه د هجر له بلاده ته اوس چېرې يې

نه مې وځې هېڅکله له ياده ته اوس چېرې يې

نه دي وينم، ړوند نه يم، خو حس مې کړې هر لوري ته

څه وخت دې عادت واخيست له باده ته اوس چېرې يې

دا ويشتلې زړه اوس چاته ور وړمه په څه نامه

څوک به يې را جوړ نه کړي صياده ته اوس چېرې يې

هر اسوېلى ستا د نامه توري شي غزل غزل

جوړه قصيده شي له فرياده ته اوس چېرې يې

ذهن کې دې جوړ کړم بېرته رنگ شې د کابل په څېر

زړه سترې دې کړمه اعتماده ته اوس چېرې يې

گرده شپه مې وکتې خو ورک وې چېرته تللى وې

يه د کمال خوابه نامراده ته اوس چېرې يې

۱۳۷۹/۰٦/۲۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په پورې بام په موسکه خولګۍ يار ښه ښکارېږي

په سپینه مینه غاړه کې يې هار ښه ښکارېږي

دا خلک لېوني نه دي چې ښه دې ساتي خیال

کاروانه!* په غزل کې دې چنار ښه ښکارېږي

بیا توره تاریکي شوه په څراغ کې نشته تېل

امید په تروږمۍ کې د سهار ښه ښکارېږي

خوښۍ راته پېغور شي ربه داسې شوو عادت

بس موږ ته په ویرونو کې بهار ښه ښکارېږي

زما په خیال اوس دومره اوسېله نه شوه را پاتې

چې وواېو د وصل انتظار ښه ښکارېږي

۱۳۷۹/۰٦/۰۴

غزل

څه بې پروا او څه زړه توري چې له ناز ښکارېږي

د کلي ښکلي نن په بل ډول انداز ښکارېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

آشنا سندره دې را واخیسته او ودې ژړل

ماته خو دا د کومې پټې مینې راز ښکارېږي

کوم جادوګر مې خدای خبر په سترګو څه کړي دي

توره بلبله هم هوا کې راته جاز ښکارېږي

ته ورته دومره جګ او ټیټ شوې غرنیه آشنا

دا ستا خبره په والله که ورته پیاز ښکارېږي

د محبت یوه سرمسته پیلامه یې ګڼم

چې ځان شي خیال او خیال د دنګو غرونو باز ښکارېږي

۱۳۸۰/۱۲/۱٦

غزل

ملنګ څه غواړي؟ دیدن ، پښې خواب ورکا

په کنډول چې یار د شونډو شراب ورکا

د دنیا د هوښیارانو بل څه کار دی

بې له دې چې و مجنون ته عذاب ورکا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

عاشقان چې د شپې ګرځي پرې پوهېږم

که څوک پور ورته په سترګو کې خواب ورکا

که د امن بهار راشي پدې سيمه

بختورو ته به زېرى ګلاب ورکا

آدم خان د زمانې په زړه چاودون دى

درخو نشته چې د مينې رباب ورکا

د دنيا محبت ګويا روان سيند دى

عبث کار دى که څوک زړه په درياب ورکا

زرمنى د غم وځه* کمال اوچت کړ

خداى ج په زړه کې توان د صبر او تاب ورکا

۱۳۷۹/۰٦/۲۸

د بهار نښې

تالا چې مو کاروان د حوادثو په توپان شو

طبيب مو د زخمونو له پټيو نه ستومان شو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مرګه خلاصی نشته خو وېرېږمه ترې ځکه

په زړه مې د وطن د آرامۍ پاته آرمان شو

له موسکې خولې ټوکمار آشنا مې کرکه ځکه راشي

دا ګران افغانستان چې مو په ټوکه ټوکه وران شو

د ژوند په داسې پېر کې له شلمې پېړۍ ولاړو

په تېښته له خپل کوره راته ټول جهان حیران شو

سندرې شوې سلګۍ، تېږې شوې ساندې ساندې

بدل په فریادونو د اتڼ چې یاقربان شو

اتڼ ته به مې څنګه وزر وسوځې یارانو

چې پاته ژړه غونی مې د ویر په چم جانان شو

قیامته ستا راتګ خو څه خیالي افسانه نه ده

ایمان په پر تا پوخ شو چې نن هر سړی په ځان شو

یو ورور مې د قابېل د لارویو سره مل شو

د بل ورور د وژلو نیت یې وکا او روان شو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کماله د بهار د راتلو نښې مو همدا شوې

چې گرم په مرگونو د جنگونو سوړ میدان شو

۱۳۹۷/۰۱/۰۲ -سردار احمد جان کالوني، کرایي کور

ماتېږي که روپۍ باندې حجاب د تورو سترگو

تر ټولو وړاندې زه نه کوم خواب د تورو سترگو

ژوندون څه دی؟ او مرگ څه دی مین به پرې پوهېږي

په مینه کې د هو او نه ځواب د تورو سترگو

دا گرده شپه چې گرځي سربداله ملنگان دي

بس څښلي یې کنډول کې دي شراب د تورو سترگو

۱۳۷۹/۰٦/۰۸

غزل

یادونه دې اوس لوی شول څومره غلي مهاجر دي

شوخي د زړه پر بام نه کوي سترې مهاجر دي

پستې او سپینې شگې یې په وینو تکې سرې دي

په لویه لار کې خدایه چا ویشتلي مهاجر دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دردونه له هر لوري غريبۍ پسې را وتي

زمونږ د زړونو زخم ته راغلي مهاجر دي

نفس نفس آهونه شوم، ګرېوانه ځای خو ورکړه

له سترګو نه څو څاڅکي ښويېدلي مهاجر دي

دا نن چې څنګه زه په محبت ور پوهېدمه

افسوس چې شېبه وړاندې هغه ښکلي مهاجر دي

کشميره په ښايست کې يکه تاز شوې څکه پاته

چې اور کابل اخيستی زنده سري مهاجر دي

۱۳۷۹/۰۳/۱۵

غزل

نه پوهېږم څه وخت دی سهار دی او که ماښام دی

بس ښکليه نور څه نشته په خوله ذکر ستا د نام دی

ملګرو خپه نه شی در ښايلی خو يې نشم

جانان مې پټ نيولی د زړګي د تخت مقام دی

ترلې دروازې دي په کوڅه کې خير نشته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځه ملنګه ياره خيراتي ديدن پر بام دی

شېبه له کال اوږده شي د محبوب په انتظار کې
ساقي کراري غواړم سوال د ميو د يوه جام دی

ديدار مې د جانان کړی د حسن په حرم کې
منصف مې بيايي دار ته دغه کفر که اسلام دی

د خيال د جزيرې تمام وګړي ورپسې شول
کمال خو نن د حسن د لښکرو مست امام دی

غزل

لکه وطن ته دوباره چې روسۍ ليکه راشي
داسې له غمه زما ياره خولې ته کړيکه راشي

دردونه څه دي؟ ياره زه او ته پرې ښه پوهېږو
بس د هجران له وېرې زړونو ته مو څړيکه راشي

په رڼا ورځ منې په شمار څلور پنځه ورکې شي
د جهالت پرده په سترګو چې تاريکه راشي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسارت تور زنځیرونه به اوبه کړي د زړه

که د ایمان وړانګه لایزر غوندې باریکه راشي

دغه تر منځه فاصلې د اور لمبې دي که نه؟

که وي، پرې وژاړو چې ټینګه مو اړیکه راشي

۱۳۷۹/۰۲/۱۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

معصومه څېره راشي تصور ته ژبغړاندې

پوهېږم زړه ورنيسي د نظر د کېږدو مراندې

د خيال شاهين مې ګرځي پاس د هسک په کنارو کې

کوترې د بام څاري چې را وځي به د باندې

اول يې نابينا کړم بيا ګړنګ ته يې ور سيخ کړم

شاباس د تربورانو دی لا وايي مخ پر وړاندې

بيا تور وربوز وهلې لکه شپه په ګودر راغله

دوې سترګې يې د ستورو په شان غړندې ځلاندې

د خيال په جزيره کې چې کمال يوازې ناست ؤ

له ژونده يې زړه تور ؤ ور په ياد وې د چا ساندې

غزل

لکه د سرو کفارو ليکه چې وطن ونيسي

داسې دې ياره ټول غمونه زما تن ونيسي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په لحظه کې مړ ژوندی د یار لپاره
ځکه مې سوې بڼه رنګ د کورکمن ونیسي

له عاشقۍ به یې بېزاره تر هغې نه شمه
څو چې د مینې نذرانه تشه لمن ونیسي

زه لېونی یمه که مړ یم ددې ښار خلکو ته؟
څوک مې په تیرو ولې څوک راته کفن ونیسي

صیاد د مینې بام ته وخوت خدای دې خیر کوي
د چا د روح سپینې کوترې ته به ړدن ونیسي

امن به هله دا په زړونو صادقان راولي
که د خپل لاس لستوڼې غلې میرخمن ونیسي

زه په دې خیال د محبت پرې په زړه کې ساتم
چې ګوندې خدای د غضب دېو په ځنکدن ونیسي

۱۳۷۹/۰۲/۱۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا ښنگه داسې ژر مې گل اندام له یاده وځي

سهار مې په زړگي ناست وي ماښام له یاده وځي

د چا د نوم په یاد نن شپه په وجد یم راغلی

له سترگو نه مې خوب تښتي آرام له یاده وځي

د یار د وصل دارنگه اثر را باندې لوېږي

د مینې ځو خبرې او سلام له یاده وځي

لږ صبر چې راپوخ یې کړمه بیا به یې در چوف کړم

د عشق دا گوډ او مات منتر مې خام له یاده وځي

د کلي نصواري آشنا د ښار تر ساقي ښکلیه

که وار نصوار دې راکړل بیا مې جام له یاده وځي

تر ځو به دې کوڅه کې یم ولاړ ژبون وهلی

تر هغې ځو مې هاغه پورې بام له یاده وځي

اف جنگ چې د بهار دا سره او سپین گلونه واخلي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان مې که افغان شهید ګمنام له یاده وځي

منزل ته رسېدل مو دي نیولي په نظر کې
خو حیف! چې اراده مو ګام په ګام له یاده وځي

غزل به ښومره ښکلی ؤ که دا غمونه نه وای
چې مورِ نه د روسي یرغل انجام له یاده وځي

کمال زما په دې کې دی چې بت نه نه وېرېږم
د خدای په کلمه مې ټول اوهام له یاده وځي

۱۳۷۸/۰۹/۱۰

باران

په هجر کې چې کله خورِ جانان را په یاد شي
د وصل په اسره زړه کې یزدان را په یاد شي

بې واره مې له خولې کلمه وځي خدایه خیر!
پر ماین پوښلې لاره چې اوښان را په یاد شي

له تورو غټو سترګو نه چې اوښکې شي را زېر
د ښکلي وطن شړکنده باران را په یاد شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه لحظه د سولې ښاپېرۍ په خيال کې راشي

په بله د جنګونو تور دېوان را په ياد شي

ملاله به اوس چاته تېپې وايي د ميوند

چې تښتي الوتکه کې افغان را په ياد شي

زه څوک يم او څنګه داسې خورې شوم د پښو

اف ګل يم رژېدلى يم خزان را په ياد شي

ناپامه چې د خيال له شمې تاو شم که پتنګ

چې وسوځم کماله بيا خپل ځان را په ياد شي

۱۳۷۸/۱۰/۲۰

دغه ښار خو په رښتيا چې د ځنګل په څېر يو ځاى دى

د چا خوى ګيدړه برخه د چا برخه لوړ هماى دى

څوک راضي له خپله ځانه او راضي ترېنه لوى خداى دى

څوک د ځان په وير اخته دى په نارو او په واى واى دى

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زما شوه ډېره خوښه زنده ګي د ښکلي یار

زنده ګي د ښکلي یار او سادګي د ښکلي یار

که سر یې د رحمن (ج) په حضور خم شولو یو وار

لښکر کفار به مات کا بندګي د ښکلي یار

دا برګې الوتکې د زړګي ورانوي ښار

که برندې برندې سترګې دي جنګي د ښکلي یار

دا زه چې نن شاعر شومه د حسن د دربار

نیمرخه را ښکاره شوه تازه ګي د ښکلي یار

را یاد کړي د وطن غاټول ګلونه د بهار

چې سره شي له حیا نه اننګي د ښکلي یار

که څه هم خطر ډېر لري له لرې اشارې

خو خوند کوي پر بام دیوانه ګي د ښکلي یار

کمال په ټپه ستایي او منګی وهي کرار

له بر ګودر نغمې دي په شرنګي د ښکلي یار

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۷۹/۱۱/۲۵

لوبې

یار مه کوئ نور بس دي له خپل ځان سره لوبې

له ښکلي او له ګران افغانستان سره لوبې

د پاکو شهیدانو له آرمان سره لوبې

په لوی خدای د پاخه او کلک ایمان سره لوبې

"د پورته ور توکلو لاړې لوېږي پرخپل مخ"

چې څوک کوي له برېښنده آسمان سره لوبې

دا توکه دې نور نه شي اوږده سترې بې مانا

چې وړی نس مزدور کوي له خان سره لوبې

دا څوک يې؟ يو ځل واخله له روسانو زموږ حال

بیا خوښه دي که وکړې له افغان سره لوبې

د کلي او مالت خلک څه غلي غلي وايي

کمال به لېونی کا له جانان سره لوبې

۱۳۷۸/۰۹/۰۳

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

یاغي شو غم نن له مریو چې کمزوري نیسي

سبا يې ګورئ د همه کلي سرزوري نیسي

پردېس ظالم دی نن يې بیا په وینو ولمبول

د خیال آسونه د اغزو بار ته شاتوري نیسي

سندرې مه بولی قاصد داسې پیغام راوړی

ورا به شي چور او ناوکۍ به آدمخوري نیسي

د ځمکې سپین او تور رنګونه يې په زړه جوړ نه دي

عنقا د شعر مې له هسکه راڼه ستوري نیسي

۱۳۷۸/۰۹/۰۳

یو بیت

چې اور يې په زړګي کې د وطن له غمه بل وي

هماغه مو شاعر د زمانې شو او ادیب شو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په سپین مخ د ښایستوکي جانان برېښنده سور خال دی

ته وا سم دستي لوېدلی د شپونکي پوڅې ته لال دی

په کندېو کې اوه رنګه د ټیکري پېڅکه ښکاره شوه

ماوې دا دی پسرلی شو را مالوم د بوډۍ ټال دی

دا د مینې پیلامه وه چې زړګی په درزېدو شو

ته وا جنګ دی په میوند کې شرنګا شرنګ د تورې ډال دی

بس لحظه لحظه تصویر مې د لیلا سترګو ته کېږي

خوب آرام یې رانه وړی تر جنونه تللی حال دی

آدم خان د زمانې یم خپل رباب په کمره ولم

درخو وړی له هر تاره د ژوندون ها سر او تال دی

تور دېوان په ورا راغلي بیا وره ښاپېرۍ بیایي

ورپسې د خیال په دښتو لېونی غوندې کمال دی

۱۳۷۷/ د زمري ۲۳مه، چک وردګ، اله خېل کلی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا زما وړوکي زړه باندې چې غم نه ځايېده

له سترګو بهير مات شو پکې نم نه ځايېده

افسوس چې مې د خيال په دغه دومره وسعتونو

د ښکلې ښاپېرۍ پکې قدم نه ځايېده

د ژوند کتاب مې واړاوه تمام پکې جنګونه

يو حرف پکې د مينې او د زغم نه ځايېده

د ايسته غورځولو راز يې داسې شو مالوم

په جېب کې يې کلدارې وې قلم نه ځايېده

په تول که تلل کېږي نو له سل خرواره اوړي

اف نه کابله ستا په غېږ ستم نه ځايېده

۱۳۷۸/۰۵/۰٦

غزل

دا خومره بې مزې او خوندوره زنده ګي ده

لحظه کې را پخلا او مروره زنده ګي ده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړونو پر صحرا چې زغلوو د جنګ اسونه
همدغه زموږ خوښه راته غوره زنده ګي ده

کرل دي او ریبل دي خو پرې ونه پوهېدو
چې مینه محبت کې ځومره غوره زنده ګي ده

غینګۍ وهي آخر به ځان ور واچوي پخپله
د ګور تر څنګه زانګي مینجوره زنده ګي ده

د درد په سره بټۍ مو زړونه ځکه کرار ایښي
له یار سره شریکه بې باوره زنده ګي ده

د ښکلو ښکلو پېغلو د سرو سترګو عکس دې واخیست
چې شپه او ورځ دې شور کې سمندره زنده ګي ده

يو وخت ؤ چې مجنون ورته ویلي وو پټ غوږ کې
کماله د لیلې هره خبره زنده ګي ده

۱۳۷۹/۰۶/۳۰

غزل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو د اوښکو تسلسل دی د کابل د مړي وير کې
د جنګونو اور کې نغښتی د مجبور په رنګ مې يار دی

بس د خدای له مينې پرته آدم زاد ته غاړه نه ږدي
دا چې دار ته مخامخ دی د منصور په رنګ مې يار دی

چې په زړه مې خوږ لګېږي خدايه ته يې راته ساتې
د شمال له تاکه ځوړند د انګور په رنګ مې يار دی

دا زما د ذهن رنګ دی او زما د خيال تصوير دی
دا زما د زړه خبرې د منظور په رنګ مې يار دی

تکې سرې سترګې يې دواړه قصيدې دي زر بيتونه
د غزل په شان موزون دی د مخمور په رنګ مې يار دی

که ښکلا خوشالي بولې او بدرنګه ټول غمونه
نو کماله بخت مې ويښ دی د سرور په رنګ مې يار دی

۱۳۷۹/۰۵/۱۲

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خدای خبر څنګه ستا د سترګو او زړګي له وېرې

پېغلوټو پورته کړل اوړو ته خپل منګي له وېرې

لکه مېږی د غم سېلاب واخیستم وړي مې یاره

په یوه وچه پاڼه ناست یم د مرګي له وېرې

زه به د امن ترانې څنګه په شرنګ ووایم

زما جانانه چې دي سره شي اننګي له وېرې

لکه شاتوت ونه د زړه وینې په تاسو خورمه

د نصیب لاس کې څلېدونکي تبرګي له وېرې

خدایه نجات غواړم له کفره زړه ته لاره باسي

ځکه را یاد شي د صنم د بنده ګي له وېرې

۱۳۷۹/۰٦/۰۳

غزل

زه خو ساده د غره کوچۍ وم یاري څنګه کېږي

د التفات را اړولو یاري څنګه کېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تورو غرونو ښویېدلی کاڼی زړه لرمه

د یار کوڅه کې نرم شوی باري ښنګه کېږي

چې بې له خدایه مې د هېچا پروا نه ده کړې

نو مرور جانان ته وایه زاري ښنګه کېږي

څه عجیبه غوندې حالت مې ټول وجود نیولی

د غره او سمې محبت خماري ښنګه کېږي

د ژوندون ګرځنده کماله راته دا ووایه

په غره لوی شوی بنیادم به ښاري ښنګه کېږي

۱۳۷۹/۰٦/۳۰

غزل

ترخه ښه نه دي یاره قند نبات را واړوئ

د زهرو پرځای لېپې لېپې شات را واړوئ

یو بند د غزل ښکلی کړئ د حسن په یوسف

او بل یې زلیخا ته اشارات را واړوئ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په برندو برندو سترګو څنګه زړونه کړو زهیر
کاته د محبت په التفات را واړوئ

ایمان څه دی؟ بس خدای ته د اخلاص یوه سجده
اورونه په پیرو د لات منات را واړوئ

د اوښکو نذرانه پرته له ویره ده نور څه؟
مېړونو خوی د ښځو له صفات را واړوئ

۱۳۷۷/۰۷/۱۲

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په شونډو کې موسکۍ نغمه سرای را یادوي

ښایست یې عجیبه دی زړه کې خدای را یادوي

دا تور چاینک له مخې لرې کېږده نن آشنا

د لوړ چینار تر سیوري لاندې چای را یادوی

د شنو سترګو خاوندې ته چې ګورمه شم خوښ

د سرو روسانو تېښته کې "دوای "را یادوي

د کلي د خان زوړ واسکټ مې نه شمه لیدای

د ښکلي کابل سترې نان ګدای را یادوي

کماله خیال ته وایه د پامیر څوکې پرېږده

چې ماته مې د تېر برم همای را یادوي

۱۳۷۸ � لیندۍ

کوچیانۍ مینه

څه خوشالي به زموږ خوارو په وطن کې راشي

چې ناوکۍ خاورې په سر زوم په کفن کې راشي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يارانو لاس نيسى صهبا به له جنته راځي

كه تلوسه د شهادت مو په بدن كې راشي

د رابعې (رح) ياد به تازه كا د وطن پېغلوتې

كه رياضت يې بس په سترګو د ديدن كې راشي

په كوچيانۍ مينه وېربېرم ماين يې ونه وهي

كه لوړ اوښان د شنو غونډيو په لمن كې راشي

په يوه ګولۍ د سولې سل او زر كوترې لګي

سپينې بڼكې يې له پاسه په چمن كې راشي

كماله جار شم لا تر اوسه دې رنځوره مينه

لكه وړه ښاپېرۍ زړه ته په ختن كې راشي

۱۳۷۸/۰۵/۲۰

د درد له ښاره د فرياد تر كلي

په زړه مې څه ماشومه تمنا راوړې وه

لاله شونډو د يار ته مې موسكا راوړې وه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يه خلکه څه مو خيال دی لېونی نه وم نشه وم

له ښکليه له ساقيه مې صهبا راوړې وه

سنګدل صياد خندل چې وې کاته ټپي بدن

ټوکرۍ د غم د غشو مې پر شا راوړې وه

که اوښکې په رښتيا وای د باران په څېر خورې

صحرا د ګرېوانه بې مې ګيا راوړې وه

افسوس دی ما وې روغ به شم له رنځه د هجران

د زهرو يوه نمړۍ مې په دوا راوړې وه

د سمې په غلو واوښتم را پرې يې نه ښوده

د غره له هسکې څوکې مې امسا راوړې وه

د درد له ښاره راغلم د فرياد په کلي مېشت

کمال دی له ظلمته مې ښکلا را وړې وه

۱۳۷۸/۰۴/۱٦

کابل پوهنتون، مرکزي ليليه

غزل

عشق وې چې لمبې کا د سره اور په شان

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه زړه دی ګرم د لاهور په شان

څه به حد جاري کا دا ضمیر امام

غلو سترکو یې لال زړه ووړ د پور په شان

مه را یادوئ د ښکلي یار هجر

بد را باندې لګي د پېغور په شان

لوی وینم وړوکي لوبې وکاندي

ډېر واړه را ښکاري د ټایګور په شان

زور منم ببشکه چې یزدان لري

نور مخ په زوال د څټک لور په شان

ډېر راته دا دواړه عجیبه برېښي

غم دی له کمال سره د ورور په شان

۱۳۷۸/۰۴/۲۰

کابل پوهنتون، مرکزي لیلیه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکه

له نورو څه کوي، له ځانه مي هم کرکه راشي

چي د وفا د تلي خوا مي د يار د سپکه راشي

داسې ياري به د عرش خدای په آفرين وستايي

چي د زړو خوني په يقين پاکې له شکه راشي

زه که هر څو وايم چي لور د يزدان دی پر ما

غريبان وايي دينار څه رنګ له فلکه راشي

چي يو او بل ته مو په ښه خبره ملا ماتېږي

خدای مه کړه ښکاري نن سبا کې به مو ورکه راشي

غزل مي نن دي ښکلو ښکلو سينګارونو وخوړ

حيا يي بس له سره پېزوان او له چسپکه راشي

سنبله ۳۰- ۱۳۷۸

د ايمان خبره

چي زلمي د شهادت له خوږ آهنګه سره اوسي

خيال د حورو د جنت کا له پالنګه سره اوسي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سودايي شمې په اوښکو د بېلتون ناره خوره کړه
د شپو توره سیلۍ راغله له پتنګه سره اوسي

د بابا د دنګو څوکو زمریه چېرې ولاړې
یو ګیدړ غلیم را بلوسي له نیرنګه سره اوسي

له هغو به څه ډارېږو چې په باټ مرض اخته وي
چې په وچه د اوبو له مږه نهنګه سره اوسي

چې په زړه یې ایمان نه وي څه د تورې سړی نه دی
سره کفار خو داسې ډېر دي له تفنګه سره اوسي

د یزدان امر به هله پښتانه تر سره کاندې
چې سوری سینې د کفر له خدنګه سره اوسي

په ګودر د جونو شور ؤ، څه ټپې مې واورېدلې
په کمال دیدن حرام دی له بې ننګه سره اوسي

وږی ۲۲- ۱۳۷۸

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

وير مو خوراک دی له يارانو فراموش پاته يو

دا چې په سپينه ورځ له يو بله روپوش پاته يو

په خوله څه نه وايو د زړونو راز په سترګو وايو

ځکه بې زړه يو د ګلرخو له آغوش پاته يو

د يلدا شپه څومره اوږده شوه سباوون نه لري

د زلما خوب مو زنګوي ورته مدهوش پاته يو

ځوش د تکبير مو په خوله وچ شو او روپۍ واخيستو

د شهادت له قافلو نه وطن فروش پاته يو

وايو په سترګو شوو چې لاره مو کړه خپله ورکه

بس د لټانو مجموعه د ژوند په دوش پاته يو

کماله داسې نازولو د وطن ته وايه

ميرخې مو ناخې له خوښيه موږ خموش پاته يو

۱۳۷۸/۰۳/۰۱

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کابل پوهنتون، مرکزي ليليه

غزل

لکه بلبل چې په يوه ناره ګلزار ونيسي

داسې د ښکلي يار نغمه د زړګي ښار ونيسي

ستا په راتللو خپه نه يم غرنيه آشنا

خپه په دې يم چې د سمې غله به لار ونيسي

کوډګره حسنه لږ زموږ پر سيمه ګام را واخله

چې پاړوګر د عشق کوڅې ښامار ښامار ونيسي

زموږ پر کلي به خوښي دوباره هله راځي

چې د ګودر غاړې منګي کتار کتار ونيسي

نه مو ورمه د بهار حس کړه نه د ښکلي سهار

د محبت ځانګې به څه رنګ د ګل بار ونيسي

که دې کاته د محبت وو ښايسته جانانه

کمال به شعر د چامبېلو درته هار ونيسي

۱۳۷۸/۰۲/۰۵ -کابل پوهنتون، مرکزي ليليه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو خوب يوه کيسه

کيسه ده خوب ته راشي دوامداره غوندې وي

د حسن شهزادګۍ ډېره بيماره غوندې وي

د اوښکو راڼه څاڅکي يې د ګل پر شانې مخ

ښوييږي کښته پرخه د سهاره غوندې وي

تاوجن آهونه باسي له سلګيو وي همراه

د يار په انتظار کې ناکراره غوندې وي

د خضر(ع) د حيات د چينې راوړي څوک اوبه

خو نه يې ښيي يارانو څه هوښياره غوندې وي

"که ګوته له جامه اخلم نو ژوندون دی د ابد

نو څه به يې مزه وي چې بې ياره غوندې وي

يو مرګ په پټ کې ښه دی نه د زرو کالو ژوند"

له زيسته څه بېزاره څه ديندراه غوندې وي

د حسن کرشمې يې غزونې کا تر زړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ټولو سهیلیو کې سالاره غونډې وي

په ویښه مې تعبیر ویل آشنا مه کوه غم

د خوب کیسه جادو کا اداکاره غونډې وي

۱۳۷۸/۰۴/۱۷ -کابل پوهنتون

غزل

د هر غزل یوه مسره شاعرانه وړاندې ځي

لکه ګودر ته چې پېغلې مخې مستانه وړاندې ځي

په بر کنډو دېوان نښتي تور او سپین نه ګوري

یار که هوښیار نه وي نو خدایه دیوانه وړاندې ځي

زما جانان په زړه صادق دی "نه" به ونه وایي

د اور ډېری ته بس په نیمه اشاره وړاندې ځي

پخپل وطن یې د څه ټیکې ځای ونه مون ربه

د افغان کډه په کوم لوري بیهوده وړاندې ځي

د هجر شپه څومره اوږده شوه زما لویه خدایه!

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره لحظه د انتظار له کال اوږده وړاندې ځي

پاس د غونډۍ پر سره وږه ښاپېرۍ خيال ته راشي

لاندې ماينونه دي، کمال خرامانه وړاندې ځي

۱۳۷۹/۰٦/۱٦

خوب

کافر خوب مې ليدلی بيا څه چل غونډې ښکارېږي

لوی وير د زړګي تخت نيسي کارمل غونډې ښکارېږي

په ذهن مې بوج راوړم پسرلي يادونه نه وي

خيالونه مې تورتم کې يرغمل غونډې ښکارېږي

ورځم د آشنا کلي ته خو لار مې ورکه کړي

هر موړ د کړو لارو مې اجل غونډې ښکارېږي

مېلمه د هسکو څوکو د جونګړې شم ناپامه

له وېرې زړه رپېږي کوربه غل غونډې ښکارېږي

په مينه مې له پاسه چا ړوند بم وي ګوزار کړی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مينې کور مې سوې وران مورچل غوندې ښکارېږي

له لرې د خوارۀ آشنا کوکارې اورم څمه

خو ښې وې پردۍ شوې پل مې شل غوندې ښکارېږي

کمال سرکشه مات کړل رويات د خوب ويلو

تعبير د زمانې د پير بدل غوندې ښکارېږي

۱۳۷۶-غويی

غزل

پستې پستې خبرې او د سترګو جنګ کې ژوند

زمونږ د زړه آرمان دی د دلبر په څنګ کې ژوند

دا خوی د مېړنو مې ډېر خوښېږي په والله

د تورو په پرکا کې د وطن په ننګ کې ژوند

هر تيت پرک اولس ته په بدل کې ورکړ خدای

د اوښکو سمندر، خېته د غم نهنګ کې ژوند

های کاشکي مې ليدلی وای د خپل وطن يو ځوان

چې ببرته را په زړه کا د ځوانۍ په رنګ کې ژوند

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

قمار د محبت مې بايلولی دی يو وار

نو ځکه خوښ مې نه شو د روپۍ په شرنگ کې ژوند

۱۳۷۹/۰٦/۱۷ -پېښور

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

څم د ژوند خمار لټوم لپه شراب پور غواړم

ځکه خو له خدایه میکده کې ساقي ورور غواړم

های منصوره ښکاري ستا د یون لاره مې ونیوه

بیایي مې چې دار ته زه د هاغې مینې تور غواړم

بېرته چې خواږه توتیان یادونه پرې را والوځي

بڼ د تخیل مې په رنګین سپرلي سمسور غواړم

ما په کاڼو وولی له ښاره مې بیا وباسی

زه د لېونی مینې سینه کې هاغه شور غواړم

خدای په سر شاهد دی چې درواغ مې په خوله نه راځي

خوله مې دې شي ماته که به زه یار ته پېغور غواړم

یه د همه حسن ربه سر به نذرانه درکړم

بس لحظه دا خوږ جانان د خیال په نیلي سپور غواړم

یاد چې د ناهیدې ښاپېرۍ بېرته تازه کاندي

پېغلې کابلۍ ته مې ګانه د ایمان زور غواړم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹۹۸/۰۵/۰۵ -پېښور

غزل

غزلو کې راځي او په لنډيو کې راځي

هر ياد يې که بهار په گل غوټيو کې راځي

هوسۍ اروا په ترهه شي د تېښتې گوري ليار

صياد جانان د خيال په شنو غونډيو کې راځي

د عشق بنديخانه وي شرنگا شرنگ مې شي تر غوږ

دلبر وي غلی غلی په بنگړيو کې راځي

دا سپين مخ يې له تور پوړني داسې شي ښکاره

سپوږمۍ لکه د شپو په تروږميو کې راځي

د تورو جټو زوږ مې کا له حاله غير حاضر

د کلي ښاپېريانې په ناندريو کې راځي

سپرلی په څه نخرو راوړي تک سره غاټول گلان

خوږ ورم يې د پېغلو په څونډيو کې راځي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خيال د غرو لمنې وې هاى هاى وې د کوچۍ

ساده مينه د زړه طور ته کېږديو کې راځي

په هجر کې نور څه دي؟ بس يو خيال څو خاطرې

محل ته مې د ذهن په سياليو کې راځي

۱۳۷۷/۰۹/۱۲ -پېښور، نوتيه، کرايي کور

غزل

سلام چې د حسينو له بلاده نه راځي

که وږم چې د ورک انځر له باده نه راځي

د خيال کبلۍ اروا کړه مالومدار غشي ټپي

خبر مې له خواږه جانان صياده نه راځي

د هجر ناکردې وې شوم په ورکو لارو سر

د زړه په پېچ او خم کې مې آباده نه راځي

"د زهد او تقوا راته مالومه ده ښه ليار

خو څه وکړم سجده مې له بنياده نه راځي"

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر پل مې په ګناه ایښی د وخت شوه تقاضا!!

لږ شرم د پیرانو له ارشاده نه راځي

د زړه د کوڅو روي یې هر وختې ژړوي

له ویره د دیدن آرزوګۍ ښاده نه راځي

کمال یې په غزلو د ستاینې دی لېوال

پې مخې یارانه بل څه کې یاده نه راځي

۱۳۷۷/۰۹/۱۰

غزل

ډېری راپاته دي په درویشت کاله جنګ کې باروت

الله تمام کړي نور د سولې په یوه رنګ کې باروت

زموږ امیر، زموږ امام، زموږ جنرال پرېښودل

هم په شمال هم په جنوب هم په سالنګ کې باروت

بس دا وطن د هغه چا شو چې یې ډېر ولرل

د نفرتونو، بد بینیو پخپل ځنګ کې باروت

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د زلمیو سر او کار ورسره نه وای نو بیا

پېغلو به نه ستایل سندرو په آهنګ کې باروت

د نسواري آشنا د لاس د غوځېدو وېره ده

د تمباکو په خیال یې واچول آونګ کې باروت

کماله دلته د یو څو کسو سلا پرې شوې

چې ځوانۍ واخلي له ولسه په قلنګ کې باروت

۲۰۰۱/۱۱/۰۲

پسرلی

لمر نه دی غلت مو د خوبونو ها تعبیر دی

دا خو اور اخیستی هسکې څوکې د پامیر دی

مه راځه سپرلیه د راتلو لیارې دې نه وینم

تاو ترې تور دېوان دي ښایسته وطن اسیر دی

مورې خو د سهار ستورې په تور افق کې نه وینو

تا بیا د راتلو نیولی څه شانې تدبیر دی

ګل خو د بلبل له سندریزو غاړو ساه اخلي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته دي کاغ، کاغ نارې تور زاغ مو د باغ مير دی

تا به ګلان راوړل ما به هار ترې جوړ کا يار ته
اوس به ګلان څه کړم شکسته د عشق زنځير دی
دلته پسرليه ګل د هار لپاره مه راوړه
ګران آشنا مې ورک دی په زړه بريد راوړی وير دی

تپ او تور ژوندون شو چې په خيال کې چېرته نه راځي
غم له زړګي وړی د خواږه جانان تصوير دی

وير په ظلم زور له زړګي وکښه د ځوانۍ نشه
دا کمال سپرليه نن په ځوانه ځوانۍ پير دی

۱۳۷٦/۰۱/۰۱

؟

وينه د افغان زلمو سيندونو کې راځي که نه ؟
پېغلې له ګودره په آهونو کې راځي که نه ؟

دا چې نفرتونو پکې ځالې جوړې کړې دي
ياد د محبت به کله زړونو کې راځي که نه؟

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اور چې د غضب ترې را ورېږي دا مو سترګې شوې

چېرته به نو مینه نظرونو کې راځي که نه؟

ډزې شوې، خوښي زموږ په ویر باندې بدله شوه

غم خو ډېر آسان داسې ودونو کې راځي که نه؟

نن چې نیم په نیمه شل او شوټ یو ملامت نه یو

نیم ژوندون خو داسې په ماینونو کې راځي که نه؟

خوب کې له مزاره یوه د سولې قافله راتله

ګورئ د سالنګ په کږلېچونو کې راځي که نه؟

صبر چې شلمه پېړۍ کومه کارنامه لرو

ماتې به د سره ښامار یادونو کې راځي که نه؟

ځانګې ځانګې وچ کړمه د یار د جدایۍ خزان

بیا بهار د وصل موسمونو کې راځي که نه؟

مانو ښاپېرۍ د قاف د غرونو چېرته ولیده

بې نو کله کله خو خوبونو کې راځي که نه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاو مې له زړګي چیچن د درد روسۍ لښکرې شوې

مرستې ته یې څوک په همتونو کې راځي که نه؟

موږه له ویرونو له مرګونو ستومان شوي یو

یوه نیمه ټپه خو به شعرونو کې راځي که نه؟

۱۳۷۸/۱۱/۲۵

غزل

صبر کیسه کوم د هجر که مې هېره نه شوه

یاره شپبه له غمه پرته پر ما تېره نه شوه

که نن ګیدړې مایوسۍ په برېتو لاس را تېر کړل

ته ترې وېرېږه مه څرګنده ده چې شېره نه شوه

وایي د کلي له یو نیم میلیونه ستورو ډکه

دا هدیره ده خو له خدایه د چا وېره نه شوه

زما په زړه خو له حسرته څکه اور بلېږي

چې ستا پر زړه له کرکې پرته مینه ډېره نه شوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس تمام عمر دې تندي ته ګورم حال دې اخلم

په پټه خوله دې ښکلیه مینه را برسېره نه شوه

زموږ تر منځه به بیا غرونه غمازان ولاړ وي

کماله پرېږده دا خیالونه چې راګېره نه شوه

۱۳۷۸/۰۸/۰۵

غزل

نه هارون رشید یمه او نه د وخت یزید یمه

زه د شاعرانو د کاروان د پیر مرید یمه

ماته خدای تحفه جنون د شعر په زړګي راکړ

لام د مصرو کاږم پرې او زه د عشق نوید یمه

راوړئ سپېلنی غزل له سره یې را تاو کاندئ

زه نظر وهلی د باګرام د سترګو دید یمه

حال مې خپل جانان ته په تېر عمر ښکاره نه کړای شو

بس پخپله ګونګه ژبه ټول شهید شهید یمه

مه راغاړې وځه یه د حسن ګل اندامې نن

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه کمال تېږي د ترابان د ګرز په برید یمه

۱۳۷٦/۰۳/۱۳

غزل

زور د واړه بيهاڼ د ښو لوېدلي آس کې نه وي
داسې ایمان په زړه کې ځای لري لباس کې نه وي

چې زړه نازړه يې کلمه وي ترېنه لرې ګرځه
مؤمن سړی داسې په وېره په وسواس کې نه وي

که تور رنګونه خوشوي نو لېوني يې ګڼو
دا د زړه کار دی بې اختیاره چې په لاس کې نه وي

نیت د کعبې د زیارت وکړې میخانې ته ولاړ شې!
بنده در پېښه واقعه ستا په احساس کې نه وي

دا اوښکې څله تویوې د ملنګانو میرې
پر بې وفا آشنا اثر په دې بړاس کې نه وي

کماله اور د نفرتونو به مو لولپه کړي
د مینې څاڅکی که د زړونو په ګیلاس کې نه وي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنوري - ۲۰۰۱م

غزل

لاس تیوې په خوله ښېرا کوې او نه مې وینې

وای پر تا څه وشول جانانه زه دې څنګ ته ناست یم

د مازدیګر زېړیه لمره په کنډو درېږه

نن د ګودر د مستو جونو خوږ آهنګ ته ناست یم

بیا تور دېوان په ورا راغلي ښاپېرۍ به یوسي

د آزادۍ ناوې به پورته کړي زه بنګ ته ناست یم

تمامه ورځ مې لټولې خو پیدا مې نه کړې

تمامه شپه دې د یادونو پیر ملنګ ته ناست یم

زما یې لاس تر شا تړلي ننداره یې کوم

دا د چا کار دی چې د خپلو ورونو جنګ ته ناست یم؟

زمانه واوښته د مینې مکتب بند پاتې شو

د چپړاسي بابا په وینو لژند زنګ ته ناست یم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل شهيد شهيد وطن مينه پرې نه ماتېږي

که په زر وارې د کشمير د ښايست رنګ ته ناست يم

جنوري � ۲۰۰۱م � پېښور

غزل

ورېوکې بې پروا غوندې ساده وه ښاپېرۍ

له ژونده بې خبره ناديده وه ښاپېرۍ

د مينې په دښت خوځنده سراب ۀ مخامخ

په اور کې د منزل په لور پياده وه ښاپېرۍ

د ټول جهان له کرکې او حسد نه بې پروا

د لوی خدای په دربار کې په سجده وه ښاپېرۍ

واخ کوم ظالم ښکاري ورپوله په يو درز

زموږ د غرو رغونو پرنده وه ښاپېرۍ

د سرو سترګو خاوندې پرون بيا ۀ کړی نيت

د کوم زړګي د لوټ په اراده وه ښاپېرۍ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

میکروب یوه ذره وي پهلوان را چپه کړي

وسواس یاره همداسې مسلمان را چپه کړي

افسوس چې ور مالوم نه شو د خپل لستوڼي مار

که نه نو داسې څوک شته چې افغان را چپه کړي

ته نرمه غاړه نیسه د نادان تربور په تور

آخر به د کینې له زوره خان را چپه کړي

یو آه د مظلومانو به که نن وي که سبا

دا لوړ آسمان له قهره د یزدان را چپه کړي

زما په خیال ددې اولس همدغه شو جهاد

چې زړه کې د نفرت ایښې بتان را چپه کړي

دا یو غزل کماله خدایږو بس دی او که نه

چې تور دېوان د مینې په میدان را چپه کړي

غزل

څوک شته چې وکړي ددې غرونو او غونډیو حساب

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ترېنه لاندې شهيدانو شازلميو حساب

سرې وچکالي ده را به نشي د کوچيانو کډې

که نه شمېرلو کې به زده ۆ په کېږديو حساب

بهار که نه راځي دې چم ته څه ګيله مو نشته

خو ډېر کلونه دی پرې پاته د قمريو حساب

ځکه خو ټول ترې بس څلور کونجه دنيا ته ولاړل

د مړو واوښت په دې ښار کې په ژونديو حساب

د کمپيوټر په حافظه باندې به اور ولګي

که څوک ور واچوي زمونږ د څو زړګيو حساب

که د نادان سړي دوستي د چا په کار راتللای

خلکو به نه کا د هوښيار په دښمنيو حساب

کماله ستا له کمالونو به يو دا ګڼمه

که د چم جونو دې غزل کړ په لنډيو حساب

۲۰۰۱/۰۲/۱۴

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کاروان د خیالونو پر ځمکه

گران کاروان ته

د سپینې سپوږمکۍ په څېر به شپو کې لاس ته راشي
که پاس نه وي ضرور به په اوبو کې لاس ته راشي

دا سور زړه مې د سره او یاغي اس په شانته ورک شي
د یار د برندو سترگو په کتو کې لاس ته راشي

یو خیال تر کوچو سپین غواړم وړې ښاپېرۍ تم شه
کېدای شي ستا د سپین مخ په شیدو کې لاس ته راشي

انځور د مېړنیو د تاریخ خو ډېر آسان دی
د ننگ د ملالۍ په دوو ټپو کې لاس ته راشي

کاروانه د غزالې "ښاپېرۍ ورغوی "گورم
که خدای کول الهام به پښتو کې لاس ته راشي

۲۰۰۱/۰۲/۱۵

غزل

زما خیال دی هغه څوک چې له زړگي رنځور نه وي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله به ماته په سوال نه کړي چې بې وسه مجبور نه وي

ته لږ تم شه بیړه مه کړه څو خبرې مې په زړه شوې
ستا کارونه د دنیا به یاره دومره ضرور نه وي

د عادت او عبادت تر منځ همدغه تفاوت دی
عبادت د خدای لپاره په عادت کې سرور نه وي

د ایمان په مرغلرو ښایسته زړگی د چا دی؟
دا پوښتنه څواب نشي تر هغې چې منصور نه وي

ځناور وي به وي، اف نه نه ځناور په دې پوهېږي
څوک چې خپل کورته اور واچوي دده به شعور نه وي

له قاصد نه مې زړه بد شو وېل یې ها مزې به نه وي
د شمال له شنو تاکونو به را څوړند انگور نه وي

ته د ځان لپاره ژوند کې رنگینۍ غواړې کماله!
ځان رښتیا تر ټولو خوږ وي خو دا خوی د باتور نه وي

۲۰۰۱/۰۲/۲۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نن بیا د سپین لستوڼي په تور لاس دی تېروتلی

په خدای چې دا افغان خو په لباس دی تېروتلی

هماغه اقتدا په خردجال پسې ده کړې

د سپین اسلام په خیال چې په وسواس دی تېروتلی

د شل او شوټ انسان د زړه درزا مې چې محسوس کړه

همدغه یې ویل د جنګ په آس دی تېروتلی

زموږ د ژوندون بیړه یې په پټو سترګو وکړه

د اوښ په پچه واوښت په الماس دی تېروتلی

یارانو د کمال به تر دې لویه سزا څه وي؟

هر ځل چې د کوم ښکلي په احساس دی تېروتلی

۲۰۰۱/۰٦/۱۲

دښمني

چې سترګې غړوو نو هرې خواته دښمني ده

د لوړو لوړو غرونو مخکې شاته دښمني ده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږه کاروبار د ژوندون څه دی خوږه یاره

همدغه چې یې وپالو راپاته دښمني ده

د مينې محبت په بدل چا په انعام راکړه

د کرکې د نفرت د دېو له ذاته دښمني ده

عادي يو، غم یې نه کړو او حيران به ورته نه شو

ګټلې مو په سوبه او په ماته دښمني ده

د سره ابليس اروا ده که د تور ابليس اروا ده

ويروس ته هوبهو په صورت پاته دښمني ده

که څوک د پردۍ ګوډې او خرماوو رانه پوښتي

زه وايم چې له دواړو نه ځان ساته دښمني ده

کمال ته يوه ملنګ د راز په ژبه داسې وويل

غزل ته پام لره ګني سبا ته دښمني ده

۲۰۰۱/۰۹/۱۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د خدای بنده خومره پرېشانه او دلگیر دی روان

بیا د پنجاب په مزدورۍ پسې فقیر دی روان

په سره غرمه کې چې یخ سیوري ته چا پرې نښوده

مساپر خدای ته ځان سپارلی په تقدیر دی روان

چې نصیحت یې مریدانو په ډاگ وغورځاوه

د مایوسۍ په انتها کې غره ته پیر دی روان

د زنځیرونو په شرنگا ویښ شوو یو چا ناري کړې

دا خو زندان ته د حریت په تور اسیر دی روان!

مورږ د خیالونو په اټک غوښتل پاټک واچوو

خدای مکړه ښکاري چې له لاسه مو پامیر دی روان

زما چې خومره په یادېږي بس همدا کیسه ده

د خوشالیو پرځای دې وطن کې ویر دی روان

۲۰۰۱/۱۰/۰۱

بدبختي!!

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې وخت ناوخت د ژوند په لاره څوک سوکان خوري اشنا

د سودايي په څېر به رېره او نوکان خوري اشنا

د خيال د توت په لوړه څانګه ستا غمونه راشي

لکه مچۍ چې شات ونکړي او توتان خوري اشنا

موږ اورېدلي وو حيران وو هندوان مړي سيځي!!

اوس حيرانېږو نه انسان که بل انسان خوري اشنا

خصلت د هر سړي د خپل راتلونکي غم بدل کړ

په نه خبره به په دوه پيسو ايمان خوري اشنا

دلته د څو کسو تر مېنځه مصلحت داسې ؤ

ثمر زموږ خاورې ايرې دې غريبان خوري اشنا

د هغه قام به تر دې لويه بدبختي کومه وي؟

مات شي سوګند د خدای په کور چې يې مشران خوري اشنا

۲۰۰۱/۱۱/۲۳

غزل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خیال کې راشي چې پرېشانه سرګردان وي روان

بیا د اور منځ کې د خلیل په څېر افغان وي روان

د زماني د وحشتونو بل توپان په توندۍ

د سره توپان په څېر په ګران افغانستان وی روان

زموږ د ژوند تر ټولو ستره بدبختي همدا ده

بس ورپسې شو که انسان وي که شیطان وي روان

ښايي د مینې له وجود نه انکاري شي خلک

که مو ژوندون د نفرتونو په داستان وي روان

خوب مې لیدو چې خردجال د جنت زېرى کاندي

په پټو سترګو ورپسې ډېر بینایان وي روان

کماله خدای خبر چې څوک به داسې ووایي بیا؟

هره شېبه مې د زړګي پر سر جانان وي روان

۲۰۰۱/۱۱/۲۵

غزل

د خوشال بابا په کرښه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

را لوېدلی د نفاق له لوړ ګړنګ دی

دا افغان ځکه پخپلو وینو رنګ دی

د خوشال باب وارث هم خپلو وویشت

له سینې نه یې ختلی بوټ خدنګ دی

له مغل د زمانې نه مو ډار نشته

که ډارېږو له اشنا چې مو تر څنګ دی

سیخه لاره پرې ودان وو د ویاړ ځلې

پرې ور پېښ شو هر یو ګورو چې را ړنګ دی

پنج و ګنج او تر قدورې پورې محدود شوو

کمپیوټر کافر مو ویشتی بیا په سنګ دی

د ناچاودې بم په شک ترې لرې ګرځو

د یار زړه دی، که تور کاڼی د سالنګ دی

له ورېمو نه ډېر کلونه محروم پاتې

رانه وړی سرو اورونو خوږ لونګ دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمندر د خپلو اوښکو کې لاهو یو

راپسې د مایوسیو، غم نهنګ دی

خو افغان که هر څو وخوري ګوزارونه

یرغلګر ته به سر ټیټ نه کړي پلنګ دی

۲۰۰۱/۰۹/۲۵

غزل

خدایزده څه شی نشته چې په پېغلو کې جمال نشته

یا یې غوځ شو تور پېکی او یا یې پرسر شال نشته

وسوه د سندرو شین خالیۍ مو د فراق په اور

وای غزل نیمګړی شو په سپینه زنه خال نشته

تور د جنګ ښامار له سره وطنه را چاپېر شولو

وایي لال زما دی نه منلو کې یې سوال نشته

"خلکه ما د سولې نیلی بیاموند شاباسی راکی

نور هرڅه پوره دي بس یو آس او دري یې نال نشته"

دا منم بېشکه چې هغه دنیا دوزخ لري

څوک وایي چې دلته دوزخ نشته پشه کال نشته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېر شول شل کلونه له مايوسه انتظار سره

بس دا مو نصيب دی د خوښيو نوی کال نشته

تشې دي سينې پکې د زړونو درک نه لګي

يا که زړونه وي هم پکې وينه د کمال نشته

پېښور ۱۹۹۷

غزل

دا چې نن توپير مو د ودونو او خيرات نشته

وير يرغل راوړی د خوښيو هغه سات نشته

وګورئ چې پير يې خپل مريد په وينو رنګ کړلو

ښکاري خلکه نور مو د پيرانو برکات نشته

خلکه خوښي مه کړئ دا سپرلی هم دی د تېر په شان

تړی بورا ګرځي او د ګل شيره کې شات نشته

لاندې را غوځار شوو د نفاق له ګړنګونو نه

ټول ټوټه ټوټه يو لا خو وايو موږ کې مات نشته

خدايه ښنګه چوپې د آذان نارې په کلي شوې

بيا امام شهيد شو، که منار روغ په جومات نشته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

گوتې يې قلم کړې او د زړه په سرو يې وليکل

چاوې له کمال سره قلم نشته دوات نشته

۱۹۹۸ -فبروري، پېښور، پښتونخوا

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library